

Revista de Salt

la farga

NOTICIES BREUS

En el camí paral·lel a la riera Maçana, al costat de l'autopista AP-7, l'ajuntament ha instal·lat una tanca protectora d'uns 250 metres de longitud per evitar caigudes de persones, animals domèstics o salvatges.

El 13 de febrer es va celebrar el Dia Mundial de la Ràdio. Ràdio Salt, juntament amb altres emissores de les comarques gironines, va emetre un programa radiofònic que va valorar el caràcter de servei públic i col·lectiu, la majoria del qual treballa en condicions precàries. Anys anteriors es va celebrar des d'un auditori de Girona i enguany s'ha volgut obrir el ventall a tota la demarcació. Aquest nou format neix amb la voluntat de fer-ho itinerant. Aquest any, Ràdio l'Escala va actuar de capçalera i l'associació ADEC, per a la divulgació etnològica i cultural, hi va donar el suport logístic. L'emissió va arrencar amb intervencions de diverses emissores, entre elles Ràdio Salt.

Aquest mes de març s'ha produït la mort de la gossa BLANCA, que havia estat al servei de la Unitat Canina de la Policia Local de Salt. En aquests últims temps estava al servei de la Policia Municipal de Girona, juntament amb el seu Agent propietari, on se li va fer un petit homenatge de comiat. Des de la revista La Farga ens afegim a l'homenatge per la pèrdua d'una gran Policia Canina durant els anys en els quals va prestar servei al nostre poble de Salt. Per més informació podeu consultar l'entrevista que la Revista La Farga va fer en el Suplement d'Estiu de 2015.

Els serveis tècnics de l'Ajuntament de Salt varen realitzar la primera estimació dels danys que va provocar el temporal Glòria al seu pas pel municipi i s'eleva fins als 452.000 euros. La valoració que no s'ha tancat inclou els 234.000 euros que caldrà invertir per recuperar el Parc d'Aigües Braves que la crescuda del Ter ha fet desaparèixer totalment. La valoració també inclou 72.000 euros de les Deveses i, a partir d'aquí, tota una sèrie de partides que inclou filtracions, cobertes d'edificis o arbres caiguts al poble.

Un grup de nois i noies de Salt d'entre 15 i 18 anys han estat els encarregats de decorar les parets de la Fàbrica Jove de la vila, un espai de trobada per a joves del municipi. Els grafitis s'han pintat seguint tres temàtiques com el feminisme, el canvi climàtic i les diferències culturals i, per dur-los a terme, s'ha comptat amb la col·laboració de l'associació gironina Heal que utilitza el hip hop i l'art del mural i grafit com a eina pedagògica. Durant les darreres setmanes s'ha donat color i vida a les parets de la Fàbrica.

El passat 6 de març, més de 350 escolars de Salt, alumnes d'escoles i instituts, van plantar 250 arbres a les basses de la Maçana en el marc de la campanya solidària del Centre Comercial Espai Gironès. El Pa dels Socs ja té un espai verd més recuperat.

Índex

Breus 2
 Editorial..... 3
 Entrevista..... 4
 Converses a mitja tarda 7
 Col·laboració 8
 Cultura 12
 Petits contes 14
 Gent Gran..... 17
 Cuidem les Mascotes 18
 Cinema 20
 Teatre 20
 Pessics d'art i ecologia..... 22
 Fotografia 24
 Tradicions catalanes..... 25
 Notícies..... 27
 Ensenyament..... 30
 Dades estadístiques..... 36
 Carnaval 38
 El temps 40
 Gastronomia 41
 Un Salt enrere 41
 Demografia 42
 Poti-poti 43
 La mirada insòlita 44

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats i no es fa responsable del seu contingut. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència.

amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Diputació de Girona

Ajuntament de Salt

Des de fa uns anys, al paisatge urbà de Salt sovintegen portes tapiades, reixes i alarmes per tal de protegir els habitatges, fins i tot, i no és broma, hi ha alguna casa ocupada que en té. El fenomen de les ocupacions il·legals preocupa en l'àmbit de carrer i crea inseguretats entre els veïns. La gran quantitat de desnonaments produïts a instàncies de les entitats bancàries van propiciar les primeres ocupacions de pisos. En l'actualitat, tant se val si es tracta d'un pis o una casa o qui és el propietari, si un fons voltor que ha adquirit paquets d'habitatges per especular i que espera el millor moment per a fer negoci, o un particular que té un habitatge buit, ja sigui perquè la té en venda, perquè s'absenta una temporada o està pendent de reforma. La precarietat laboral, la manca de lloguer i els preus a l'alça per comprar un habitatge està a l'origen de l'empobriment d'una part important de la població, que no troba altra sortida per tirar endavant que l'ocupació. No veiem cartells anunciant lloguer, perquè no n'hi ha (fins i tot alguna immobiliària ho anuncia ben gran al seu aparador) ni tampoc venda. La gent té por de donar indicis i que s'hi fiqui algú. Què fan els petits propietaris davant d'una ocupació? Contacten amb la Policia Local o els Mossos d'Esquadra i, de vegades amb això n'hi ha prou i la gent marxa o es dona un marge perquè els Serveis Socials i Habitatge trobin una solució als ocupants. D'altres, la situació es pot allargar, sobretot si hi ha d'intervenir un jutge. Coneixem el cas d'una casa que en pocs mesos ha estat ocupada 3 vegades per gent diferent. Afortunadament la situació s'ha resolt intermediant amb ells. A banda de qui ocupa pel seu compte, també hi ha petites màfies que vigilen i controlen els habitatges. Canvien els panys i es venen les claus per accedir-hi. La gent implicada no denuncia, per tant, la policia ho té difícil per trobar proves concloents contra aquestes. La llei només imposa sancions, per tant s'ocupen fins i tot pisos de lloguer social. En l'actualitat hi ha uns 500 habitatges ocupats. Ens consta que l'Ajuntament ajuda les comunitats en el procés d'autoprotecció davant dels casos de conflictitat, en coordinació amb Habitatge i Mossos i també adquireix pisos destinats a lloguer social. Així i tot, en les zones més massificades del barri centre persisteix la conflictitat derivada del punxament de serveis comuns, entre altres raons. El 2015, el consistori va adquirir 31 habitatges de l'edifici de la Sareb, a mitjans de l'any passat hi havia 130 pisos de lloguer social i es va acordar la compra d'un centenar més per tal d'equilibrar el mercat de lloguer i destinar-los als joves, gent gran i gent en risc d'exclusió. En els casos de les ocupacions de famílies vulnerables, a través de l'Oficina Local d'Habitatge i els Serveis Socials s'analitza cada cas i se'n fa un seguiment per tractar de donar-hi solució: ajuts al lloguer, lloguer social, intermediant amb el banc perquè accepti un lloguer... Aquestes mesures engegades van ben encaminades però cal fer-hi més. Una llei recent permetrà als ajuntaments incidir en el preu del lloguer, fet que limitarà l'alça de preus inassumible per a molts veïns. La legislació estatal i catalana, a banda de recollir el dret d'accés a l'habitatge dels joves i de la gent en risc d'exclusió, ha de vetllar pel dret fonamental a la propietat privada dels particulars. Alhora que se senten protegits, aquests últims també han d'estar obligats a mantenir els habitatges en bones condicions per tal que no es degradin. L'ocupació és una de les imatges més dures de la crisi i la solució és complexa mentre no es resolguin els problemes que l'han provocat. En tot cas, és feina de l'administració i dels polítics trobar la millor resposta, no a costa, però, del petit patrimoni dels ciutadans.

lafarga@revistalafarga.cat
www.revistalafarga.cat

ANY XLI NÚM 329 ABRIL DE 2020
 EDITA: Associació La Farga – Revista de Salt
 lafarga@revistadesalt.cat - Tel. 649437295
 COORDINACIÓ: Manel Oliveras
 COORDINACIÓ DE DISSENY: Benet Boada
 ADMINISTRACIÓ: Anna Clarà
 PUBLICITAT: Josep M. Pla
 CONSELL DE REDACCIÓ: Carme Torrent, Agnès Cabezas, Anna Clarà, Josep M. Pla, Rafel Sala, Manel Oliveras, Carme Garriga, Júlia Pujolràs, Pilar Velázquez i Benet Boada.
 MAQUETACIÓ: Setdedisseny
 IMPRESSIÓ: Impremta Pagés
 PREU: 2,00 euros

COL-LABORACIONS: Lluís Mateu, Joan Serrat, Robert Fabregas, Jaume Prat, Xavier Cassany, Núria Heras, Pere Quero, Maria Àngels Manén Folch, - Escoles: Les Deveses, Pompeu Fabra, FEDAC, Les Arrels i Gegant del Rec. - Gent Gran Les Bernardes. - Ma. Lourdes Soler Soler de Les Cuineres de Salt, Gerard Taulé (Salt-XOM).
PORTADA:
 Tècnica: Fotografia
 Autor: Pere Massaguer Mateu
CONTRAPORTADA: Lluís Mateu
CORRECCIÓ: CPNLP
DISTRIBUCIÓ: Roger Torramadé, Sergi Nieto
DIPÒSIT LEGAL: GI-356/1979

Nom: **Gerard Taulé Codinach**
 Edat: **48 anys**
 Nascut a **Girona** i resident a **Salt**

Professió: **Geògraf** especialitzat en **meteorologia**, en Gerard treballa per la **Xarxa d'Observatoris Meteorològics de Catalunya (XOM)** amb el registre de dades meteorològiques de Salt, també fa de "vigilant" per la xarxa, anotant fenòmens com el vent, la boira, la calamarsa o la gebrada. Col·labora regularment amb el **Diari de Girona, el Levante, la Farga i Ràdio TV Andorra**. En Gerard està finalitzant la tesi doctoral "**El clima urbà de Girona**" a la **Universitat de Barcelona**.

El temps interessa a tothom, i no només per tenir converses d'ascensor. Necessitem saber si agafar els paraigües, si podem anar a la platja el cap de setmana o si ens cal cobrir les plantes del balcó per la gebrada. La nostra acció sobre el planeta tampoc és de franc, el canvi climàtic ja no pot ser qüestionat, i són diversos els científics que han predit per les següents dècades fenòmens meteorològics extrems i l'escassetat o desaparició d'alguns recursos naturals. Ens vam trobar amb en Gerard per parlar del temps que tenim a Salt i quines seran aquestes tendències, just abans de la crisi del coronavirus. Pocs dies després, en redactar aquesta entrevista en ple confinament, em ve sovint al cap aquell quadre romàntic de David Friedrich "Viatger sobre un mar de boira", i com la natura ens recorda a batzegades la vulnerabilitat de l'ésser humà.

-Des de quan tens interès per la meteorologia?

-Des de petit, quan estava a finals de l'EGB, devia fer setè curs, volia ser escriptor o científic.

-No et vas equivocar! Ets observador meteorològic i també escrius en diferents publicacions.

-Va ser a partir del febrer del 1982 que vaig començar a observar les temperatures. Vivíem a Pont Major i va haver-hi una crescuda del riu, gairebé com aquesta última que hi ha hagut el gener passat. Vaig veure el riu tan gran que em va impressionar i des d'aleshores em vaig començar a interessar pel temps i a mirar el termòmetre, encara no ho apuntava a la llibreta. A partir del 86 les vaig començar a anotar però no regularment. D'una manera contínua, va ser a partir del 1988. El que passa que ho feia en fulls solts i ma mare ho va llençar. Des del 1990 sí que ja tinc llibretes guardades, dins d'una capsa de fusta mirava les temperatures extremes de Sarrià de Ter de cal meu oncle i el 1991 em vaig comprar un pluviòmetre. Entre 2004 i 2012, cada setmana mirava la temperatura del riu Ter a les Deveses de Salt.

-Què vas estudiar per dedicar-te a la meteorologia?

-Geografia. Tot i que el més adequat per dedicar-se a la meteorologia és la física de l'aire. Per entendre els processos físics dels núvols, els moviments, etc. Es pot parametritzar, conèixer el funcionament del núvol més bé amb coneixements de física. Els geògrafs en sabem però potser no amb tanta profunditat.

-I aquí a Salt quan comences a fer-te càrrec de l'es-

tació meteorològica?

-A Salt hi vam venir a viure el juliol del 1999. Sóc observador de la Xarxa d'Observatoris Meteorològics (XOM) de la Generalitat de Catalunya des de 2010 però ja feia anys que prenia dades de temperatures i pluja i que ara em serveixen per a la meua tesi. El 1994 al Narcís Xifra, a la part més propera al riu a Pont Major, fins al 2000, quan vam traslladar l'estació cap aquí. Per tant, tinc dades registrades de Salt des del juliol del 1999, a la plaça Sant Cugat. Les prenc simultàniament a casa, a l'estació d'aquí del Parc Monar i a les Deveses, que també hi tinc diferents estacions i així veig les diferències amb relació al centre urbà, el que es diu l'illa de calor.

-Quins han estat els moments de mínimes i màximes aquí a Salt aquests anys?

-La temperatura màxima absoluta aquí a Salt ha estat de 42,9 graus, el 28 de juny del 2019. De fet, l'estiu passat va ser el més càlid de la història instrumental a tot Europa, a París van arribar gairebé als 42,6. Pel que fa a la mínima, aquí a Salt la més baixa va ser de -7,8 graus, el 27 de gener del 2005, registrats a l'estació de casa, perquè la del parc Monar encara no la teníem. També hi ha una estació de l'Agència Estatal de Meteorologia (Aemet) a l'antic Museu de l'Aigua, que ara és Escola de Belles Arts, allà es van registrar -9 graus el 27 de gener de 2005. I a la zona de les Deveses, la temperatura més baixa es va donar el 25 de desembre del 2001, amb -12,8 graus.

-Deies que estàs fent la tesi, sobre què tracta exactament?

-Sobre el clima urbà de Girona, centrant-me en l'illa de calor. La temperatura és més alta al centre de la ciutat que als afores, tot i que la temperatura tampoc és homogènia als afores, és més baixa als llocs encloïts, com a les deveses, a Fornells, o a la Vall de Sant Daniel. També com influeix la ciutat en les pluges, plou més a sota vent: a Sarrià plou més que a Fornells, per exemple. Per això també faig molts transectes.

-Què són els transectes?

-És un desplaçament amb cotxe o a peu per mirar la temperatura. En dec haver fet al voltant de 2.000, tot i que ben anotats a l'ordinador, en tinc uns 400. Molts els hem fet amb el meu amic en Moisès Ramiro, qui porta l'estació de Sant Daniel. N'hem fet a Girona, Salt, Medi-

nyà, l'aeroport. Ha de complir una condició el transecte, que la diferència d'altura màxima no superi els 30 m de desnivell. I també que la distància amb el mar sigui semblant durant tot el recorregut perquè el mar suavitza la temperatura.

-A banda de portar l'estació meteorològica de Salt, fas altres feines en aquest àmbit?

-També faig col·laboracions amb una empresa que es diu Upra —abans es deia Navitas—, per la qual fem treballs sobre energia mineòlica. En concret, sobre possibles aplicacions de l'energia mineòlica a Barcelona: un mapa de vents per estudiar aquest recurs. Amb aquesta energia no es generen gasos d'efecte hivernacle i es podrien posar molins a països on no hi ha facilitat d'exportar l'energia amb les línies d'alta tensió, per exemple. També col·laboro amb la xarxa fenològica de Catalunya, Fenocat, analitzant la fenologia de Salt, Girona i Sarrià, això vol dir que observo la floració de l'ametller, des del 1989, i l'arribada i marxa de l'oreneta de les nostres contrades des del 2013.

-Com vas viure el Glòria?

-Se'm va endur l'estació de les Deveses i en vaig haver de posar una altra! El Glòria ha estat el temporal de pluja més fort que he viscut a la meua vida, superant el temporal de gener del 1982. Aquell any a Girona -Bell-lloc, van caure 215 mm; aquest 2020 a Girona-Sant Daniel van caure 265 mm. Ha estat un fenomen espectacular que ens ha ensenyat als humans que ens hem d'adaptar a la natura, i no a l'inrevés, i no hem de construir en zones inundables.

-Els experts diuen que la temperatura del planeta està pujant i aquests fenòmens passaran més sovint. És així?

-Sí, és així. Les temperatures arreu pujaran, tindrem les de latituds més baixes. En

Entrevista a en Gerard Taulé

canvi, el que ha de passar amb la precipitació no és tan clar. Des del 99 fins ara la tendència mitjana és un augment de 0,23 graus per dècada. Potser no ho sembla, però és un ascens molt elevat. Normalment la mitjana de Catalunya és d'1,67 per segle. Perquè aquesta mitjana agafa observatoris urbans i no urbans, aquí tenim el fenomen de l'illa de calor, per això puja tant. I a la resta del món ha pujat 1 grau, això des del 1950. Pel que fa als fenòmens severes, les dècades vinents, augmentaran els extrems com ara tornados, també la intensitat dels huracans, perquè hi ha més energia en l'atmosfera.

-No fa gaire fred...

-Aquest hivern aquí, per exemple, només ha glaçat cinc dies. La floració de l'ametller s'ha avançat una mitjana de 10 dies. I les orenetes des de l'any 71 s'han avançat unes tres setmanes. El 29 de febrer aquest any ja en vaig veure alguna.

-I pel que fa a precipitacions?

-La precipitació és molt irregular, l'any passat semblava que seria el més sec i després va fer aquells aiguats i va fer canviar l'estadística. 573 litres aquí a Salt i, en canvi, a Girona en van caure 520. Normalment plou més a Girona que a Salt, uns 50 litres més de mitjana, però l'any passat va ser a l'inrevés. La mitjana de precipitació a Salt són uns 710 litres, mentre que a Girona són uns 791. Plou menys sovint però hi ha tempestes més fortes. Que això no és bo per la terra, perquè es desaprofita tota aquesta aigua. Aquí plou pocs dies, però en realitat hi plou més litres que, per exemple a Londres. Allà hi plou 140 dies, però 580 litres de mitjana, aquí plou només uns 60 dies, però més fort. Aquest gener vam tenir el record de pluja des de l'any 77: el dia de Reis va ploure 114 litres registrats a l'estació del Parc Monar. El clima de Girona és bastant suau. Normalment és avorrit però quan li dona per fer sacsejades, les dona bé! El que menys m'agrada és que fa poc vent.

-Som a temps de revertir el canvi climàtic?

-Els enginyers mediambientals diuen que potser posant una capa de sulfur de sofre es podria augmentar l'albedo de la terra i reflectirien la radiació solar. Però és clar, això també podria contaminar les aigües. També es podria augmentar la quantitat de vegetació, això sobretot a les ciutats, perquè si hi ha més vegetació disminueix la temperatura. Sobretot a l'illa de calor, que a l'hivern, però, és beneficiosa, no mor tanta gent de fred.

-Mires "el temps" de la tele? L'encerten o què?

-Sí, en un 85-90%. És molt difícil encertar el lloc concret. Pensa que als Estats Units fan la predicció de tornados, per exemple, per una zona com tota Catalunya, i en canvi, aquí, les previsions filen molt prim, per comarques. Els meteoròlegs catalans són molt bons. Justament una companya del doctorat, la Carme Farnell, ha descobert una nova manera de pronosticar les tem-

pestes que es diu "lightning jump". Amb les descàrregues dels llamps poden detectar unes hores abans les tempestes, amb més antelació que abans. Hi ha molta investigació per millorar la meteorologia a Catalunya. Amb l'avenç de la tecnologia també ha millorat molt la transmissió de dades. El primer satèl·lit meteorològic és el "Tiros", del 1957, i es rebia la informació per fax amb molt baixa resolució. Abans una previsió de set dies no era massa precisa, ara fins a set dies és molt bona, ha millorat.

-Ara fa anys d'aquella nevada tan forta el març.

-Ara fa 10 anys. La neu d'aquí és humida, si fos amb temperatures properes a zero, si fos una neu més seca, potser no hauria ocasionat tantes destrosses. A més va venir acompanyada de fort vent. Va ser un desastre sobretot a la costa i a Llagostera, Fornells, etc. que hi va nevar molt. Aquí Salt i Girona no neva gaire quantitat i es fon molt de pressa. L'última nevada que va deixar gruix va ser el 2 de febrer de 2012, però al cap de cinc o sis hores ja era fosa. A mi m'agradaria que nevés més i que fes més fred.

-Potser t'agradaria viure més cap al Nord! A Rússia!

-Potser sí... tot i que no parlo massa idiomes, no sé si m'hi entendria!

-També col·labores en diferents diaris i revistes. Explica'ns-ho!

-Col·laboro amb el Diari de Girona des del 2012, els envio un article per setmana, parlant de fenòmens que han passat o del que estudio, temes de clima urbà. També es pot llegir a El Levante. També envio les dades a la Farga i col·laboro a Ràdio Televisió Andorra, des del 2016, on col·laboro en un programa setmanal de ràdio que porta en Josep Tomàs, que el vaig conèixer a través del fòrum Patim la Meteo. I ara estem preparant amb el meu amic en Lluís Regincós Juanola, que és bomber, un llibre a partir de fotografies seves acompanyades de textos meus que es dirà "Els núvols de Girona". Esperem publicar-lo al llarg d'aquest any.

Agnès Cabezas Horno

converses a mitja tarda

El color vermell

Sempre que podia anava a prendre un cafè en una d'aquelles cafeteries tranquil·les, on ningú destorba a ningú. Li agradava seure en una d'aquelles taules situades al costat de la finestra -si no estava ocupada- perquè era la zona més clara de la sala, i així podia llegir el diari sense necessitat de forçar la vista. Ella és de les que encara segueix llegint en paper. Tot d'una, un xicot d'una quarantena d'anys se li va apropar i li va preguntar si podia asseure's a la seva taula. Tota confusa i estranyada -ja que hi havia taules buides-, no va tenir temps ni de contestar, que el desconegut ja seia al seu davant. El noi sense immutar-se, tragué una carpeta plena de folis escrits amb tinta blava. Els va apilonar, de forma que quedessin ben posats. Seguidament, agafà un retolador vermell que duia dins la mateixa carpeta i es posà a tatxar lletra per lletra totes les paraules escrites en blau. Tota la pila, un foli rere l'altre sucumbiren a la mateixa gesta. La noia, tota encuriosida, no sabia si marxar o esperar per veure com acabava aquell fet tan insòlit.

Els fulls escrits en lletra blava s'anaven convertint en camins plens de ziga-zagues de color vermell. Totes les paraules, sense pietat, anaven quedant amagades sota la vermellor del retolador. Després de fer aquesta acció més de cinquanta vegades, i sense deixar ni una sola paraula escrita sense tatxar, al noi, se li varen acabar els folis. Aleshores, els posà ben ordenats, rectes, sense que cap

sobresortís dels altres i els guardà dins la seva vella i gruixuda cartera.

La sorpresa de la noia no havia acabat aquí, perquè ell, sense immutar-se, tragué del maletí un altre plec de fulls, també escrits amb lletra blava. Tot d'una, el retolador vermell es va esgotar. El desconegut aixecà la vista, se la mirà i li preguntà:

-Seria tan amable de vigilar la meva cartera? Vaig a buscar un altre retolador vermell perquè a aquest se li ha acabat la tinta. La noia no se'n sortia del seu esglai, i va fer que sí amb el cap. Mentre el noi era fora, ella va mirar dins el portafolis. Un munt de fulls escrits amb lletra blava estaven esperant per ser tatxats!

Quan el noi va tornar i va començar amb el mateix ritual, ella ja en tenia prou. No va gosar preguntar el perquè d'aquella "afició"; va pensar que era millor no establir conversa amb el "guixador" per si de cas en sortia malparada. Quan ella li va dir adéu, a ell a penes se li sentí la veu, se'l veia encaparrat per acabar la feina. La noia se'n va anar pensant si allò que li havia passat era una broma. Era una càmera "indiscreta"? Era una persona "pertorbada"? O era ella qui havia vist visions? Però no, certament, havia ocorregut.

Camí de casa, anava reflexionant sobre les estranyes accions que fem els humans, i va arribar a la conclusió que ningú està exempt de què la nostra ment, en algun moment, ens jugui alguna mala passada. I qui sap, si algun dia -Déu no ho vulgui- no se'ns doni per cantar "La vida és bella" en algun funeral.

Júlia Pujolràs Casadevall

F R A P L A G U E S
S A N I T A T A M B I E N T A L

DES RATITZACIÓ DESINSECTACIÓ FUSTA DESPARASITACIÓ DESINFECCIÓ

Plaça de la Vila,
24 Local 3,
Salt 17190

www.foraplagues.com

9 7 2
4 4 7
2 2 0

La **farmàcia**

Horari: dill-div 9:00 a 13:30 i 16:30 a 20:30 | dis 9:00 a 13:30

Rosa Aguer

 629 19 69 55 lafarmaciaaguer@gmail.com

Carrer Major, 269 • 17190 Salt • Tel. 972 23 12 49 • www.lafarmaciaaguer.com

Història de l'enllumenat públic a Salt

Escrit de Ventura Pau i Soler, publicat en el Programa Oficial de la Festa Major de Salt de 1985, editat pel Casal de Jubilats de Salt en col·laboració amb l'Ajuntament de Salt i la Comissió de Festes. Exmembre del Consell de Redacció de la Revista La Farga, exarxiver de l'Ajuntament de Salt, escriptor, capità de l'exèrcit republicà durant la guerra civil, nascut a Besalú el 23 d'agost de 1914 i saltenc enamorat del poble i la seva història.

En les cantoneres de molts carrers de Besalú encara s'hi conserven les velles teieres, que servien per encendre les teies resinoses de pi, que donaven claror als carrers quan la foscor era regina de les nits. El meu nét em va preguntar per què servien aquelles graelles, i jo vaig procurar donar-li una explicació adient i completa.

Això em féu pensar, més tard, i a la vila de Salt, on han anat a parar aquelles teieres que devien estar encastades a les cantonades dels vells carrers saltencs, que servien per encendre les teies resinoses de pi que donaven claror als carrers quan la foscor era regina de les nits? Perquè suposo que, quan arribava el captard, el poble no devia pas quedar a les fosques, i que l'enllumenat públic es devia fer a base de teies enceses o cassoles d'oli amb ble (mitjà que, durant la guerra civil nostra, empràvem per fer-nos llum dins les "xavoles" de les trinxeres.

Aquesta barreja de pensades m'han donat peu a fer un xic d'història sobre l'enllumenat públic, des del començ de la primera instal·lació dels llums de gas en els carrers saltencs.

La capital gironina ja tenia becs que enllumenaven els carrers. I la vila de Salt, creient que això era un bé per al poble no va voler ser menys, i en la sessió de l'Ajuntament del dia 19 de juny de 1894, l'Alcalde-President, Sr. Antoni Sanés i Riera, conjuntament amb els consellers, Srs. Jaume Comalada, Tomàs Ciurana, Marià Estany i Pere Pou, varen signar el següent acord: "El Sr. Alcalde ha hecho presente que era necesario acordar en definitiva lo procedente a fin de que se pueda instalar alumbrado por gas... Discutido amplia y suficientemente este particular, por unanimidad se acordó: 1.º, Que sin perjuicio de someterlo a la censura de la Junta administrativa, se aumente de dos el número de faroles que constan en el presupuesto, instalándose siete en el barrio de San Antonio y catorce en el casco urbano de la población, y cuya distribución se habrá de efectuar de esta forma...". Segueixen uns quants articulats que fan

referència al manteniment i consum.

Per fi, en la Sessió Permanent del 24 de juny, es dona compte al Consistori que la Societat "Barrau y Cia", per mitjà del seu gerent, Sr. Fortunato Balari, accepta el subministrament de gas per al servei de l'enllumenat públic pel temps i condicions especificades en l'acord...

Durant uns anys, tant els carrers saltencs com les dependències oficials, gaudiren de la claror que els donaven els becs de gas, i l'Ajuntament pagava religiosament (encara que amb el retard que és norma dels organismes oficials) a la companyia subministradora, com en dona fe una acta de la sessió del dia 30 de setembre de 1906: "per aprovar el compte de 245,98 pessetes que importa el consum del gas per l'enllumenat de la Casa de la Vila". A més, es va acordar "demanar al gerent de la Companyia, Sr. Balari, que vulgui fer donació a l'Ajuntament del comptador instal·lat a la Casa de la Vila, i que és propietat de la Cia., i que aquesta, en el successiu, per l'enllumenat de les dependències municipals, els dies que sigui necessari el seu ús, vulgui subministrar el gas gratuïtament...", acceptant la Cia., la donació del comptador, però no la gratuïtat del subministrament del gas.

A començaments d'aquest segle, les fàbriques de Girona funcionaven per mitjà d'energia elèctrica que era transportada d'altres rodals on hi havia els generadors, emperò l'electricitat no era utilitzada a Salt per l'enllumenat públic. I el pitjor fou que hi haguera discòrdies amb la Companyia subministradora de gas, i el poble tornava a quedar a les fosques, o, si no s'havien arrancat, utilitzava altre cop les teieres o llums de carbur tal com es feia per enllumenar els interiors de les cases.

El cas és que, en la sessió del 17 de novembre de 1903, essent alcalde el Sr. Marià Estany i Domingo, "davant la necessitat de reinstal·lar l'enllumenat públic, i tenint en compte que l'electricitat és el mitjà més econòmic, s'acorda demanar als fabricants de la vila que tenen dinamo pròpia instal·lada a la fàbrica, que cada un d'ells vulgui subministrar cent-seixanta bugies de fluid elèctric per ser utilitzades per l'enllumenat públic dels carrers". I el 23 de gener de 1904, també en acta de la sessió permanent, queda ratificada la cessió de corrent elèctric per a l'enllumenat públic, i aquest servei els fabricants el faran gratuïtament.

Aquest acord amb els fabricants no donava solució completa a l'enllumenat públic de la vila, i en la sessió del Con-

MARIANO TULSÀ S.C.

ELECTRICITAT - LAMPISTERIA - CALEFACCIÓ - AIRE CONDICIONAT - GAS

c/ Santa Afra, 15 - Tel. 972 24 12 47 - 17910 SALT (Girona)

sistori del dia 10 de setembre de 1904, l'alcalde, Sr. Miquel Rabaseda i Gironès, va informar sobre la instància presentada pel Sr. Ramon de Berenguer, sol·licitant autorització per instal·lar xarxes, ramals i connexions en els carrers del poble,

per a la conducció del corrent per l'enllumenat públic, acordant que per a la seva aprovació cal que presenti una memòria detallada de la xarxa, amb explicació d'aparells i material, cables aeris, altures, potències, emplaçament de l'estació principal, direcció de les línies, etc.

La concessió fou acordada, emperò, a l'empresa del Sr. Alfonso de Chopitea, mitjançant escriptura feta pel Notari de Girona, Sr. Saguer, que va costar la quantitat de 199,78 pessetes, que feia referència a la instal·lació i servei de l'enllumenat públic. Una vegada en funcionament, per a premiar els operaris que hi treballaren i segons consta en acta del dia 29 de juliol de 1905, "per concedir i per una sola vegada i amb càrrec de la Caixa Municipal, als Srs. Santiago Alegre i Narcís Franquesa, electricista i paleta respectivament, la quantitat de 40 pessetes, com a pagament d'un berenar a tots els operaris que han intervingut en la instal·lació de la xarxa de conducció elèctrica per l'enllumenat públic del poble".

En diferents actes, es dona compte de condicions, com la de subministrar gratuïtament quatre làmpades per il·luminar l'interior de la Casa de la Vila o per acceptar el compte del lampista, Sr. Pere Grivé, per un valor de 80,25 pessetes per la instal·lació de l'enllumenat interior de la Casa de la Vila.

Sobre el preu total de les instal·lacions fetes per l'empresa del Sr. Chopitea, suposo que fou d'unes 3.600 pessetes, perquè en la sessió del 30 de setembre del 1906, s'acorda el pagament "de la quantitat de 900 pessetes, com a import del tercer termini de la instal·lació de la xarxa, i per concedir al Sr. Francesc Vila, encarregat de la central elèctrica del

Sr. Chopitea, un "aguinaldo" de 20 pessetes, com a obsequi a l'activitat i interès que el dit senyor posa en el comès del seu treball."

Com era lògic en aquells anys, a tot el que feia referència a Salt, devia intervenir-hi el Marquès de Camps, tant en la seva qualitat d'amo de més de la meitat dels terrenys del poble, com del càrrec polític de Senador, i així en l'acta de la sessió del 29 de juliol de 1905, "s'acorda fer constar en l'acta, l'agraïment als Srs. Marquès de Camps i Pere Cisa i Alsina, senador del regne i fabricant de filats respectivament, per l'interès amb què s'han pres i el suport donat per la instal·lació de l'enllumenat en unes condicions molt avantatjoses pels interessos municipals".

De "gamberros" sempre n'hi ha hagut i continua havent-n'hi. Això féu que per evitar els cops de roc contra les bombetes, per veure qui tenia millor punteria, o per deixar a les fosques el rodal i poder festejar millor amb la xicota, en sessió del 12 de maig de 1907, el conseller encarregat de l'ordre públic ordenava als subalterns municipals, "que vigilin, perseguixin, detinguin i denunciïn els autors d'atropells contra el material de l'enllumenat públic, per sancionar-los degudament".

La Companyia elèctrica del Sr. Chopitea no rutllava prou bé, perquè després d'haver-lo avisat que feia temps hi havia dotze làmpades apagades, en la sessió del 8 de setembre de 1907 essent alcalde el Sr. Jaume Plana i Brugada, varen imposar la multa de 100 pessetes al Sr. Chopitea "per la pèssima llum subministrada des del dia 3 d'aquest mes i exigir-li 33 pessetes com a via d'indemnització per cada nit que les làmpades continuïn apagades".

I així va començar el desacord entre la Companyia subministradora d'electricitat i l'Ajuntament de Salt. Qui ho va pagar, altre cop, va ser el poble, que novament va quedar a les fosques, quedant escripturat en l'acta de la sessió del 29 de setembre de 1907: "Per acordar no sigui pagat el penúltim termini per a la instal·lació de la xarxa, ja que des del dia 4 ha deixat apagades totes les làmpades de l'enllumenat públic".

Aquesta història va acabar en mans dels advocats (a l'Ajuntament, els honoraris d'aquests li varen costar 48 pessetes), i per fi es va acordar rescindir el contracte i anar a una subhasta.

Ventura Pau I Soler

Farmàcia
PLAÇA DELS PEIXOS
EL TEU CENTRE DE SALUT

Horari:
Dill-Div. 9:00 a 13:30 | 16:30 a 20
Diss. 9:00 a 13:30

Adreça: C/ Esteve Vila, 1 - 17190 Salt, Girona
Tel.: 972 97 83 76
Mail: farmaciadelspeixos@gmail.com
Web: farmaciadelspeixos.cat

L'esperit de la música

Estic atrapat en una butaca que em xucla cap endins amb una força inusual. Estic còmode i no intento deslliurar-me d'aquesta abraçada estèril, ja que he decidit acceptar-la voluntàriament. Reposo el cap, deixo descansar les cervicals i tracto d'estar tranquil. Em poso els auriculars a les orelles i només em cal posar en funcionament l'aparell electrònic que tinc a les mans.

Tanco els ulls i emprenc el viatge.

Les notes musicals puguen pel cable recobert de goma blanca per explotar dins el conducte auditiu. M'emociono, em vaig calmant i em relaxo. En aquestes ocasions, la realitat perd tota la seva influència i la imaginació ocupa el lloc que li correspon (que per a mi és tot). Amb una sensació quasi orgàsmica, el somnis afloren, els desitjos brollen, esdevinc part de la mística i, com va dir Liszt, sé que "la música és el cor de la vida". I recupero aquest record antic per adonar-me que, sense les melodies que m'acompanyen, tot plegat seria més trist i vulgar. Estimo la música més del que em podia pensar i mentre la melodia segueix el seu curs (tant és el que sigui), la meua vida es para en una rasa qualsevol, el temps no córrer i la meua ànima deixa d'envellir-se.

El món ja no gira, el vent deixa de bufar, els núvols es desfan, les plantes paren de créixer, els rius s'aturen i la llum del sol es fa fonedissa. Per a mi, no hi ha vida fora de la melodia i em revé a la memòria aquell *Silmarión* de Tolkien on tota la creació és fruit de les notes, la seva harmonia i desafinaments els quals componen els *Ainur* (més literalment, el Càntic dels Sagrats). I és que l'escriptor dels camps anglesos sabia més que ningú d'altres mons i d'aquelles vides d'edats oblidades, creades per compositors divins.

Estic segur que la divinitat és molt semblant a aquesta sensació que ressegueix cada una de les meves cèl·lules. Totes elles dansen i es belluguen d'una forma més alegre i eficaç. La respiració flueix més profunda i profitosa, i el cor batega al ritme del tempo (*adagio*, *andante*, *allegro* o *presto*). Llavors noto com el pentagrama es trenca i les corxeres s'escapen com el mercuri d'un termòmetre antic que s'ha esberlat. Els fluids floten i connectes, sense saber com, amb la deïtat. Perquè si hi ha éssers divins, ja no conviuen a l'Olimp, ho fan entre les notes terrenals de la vida. Durant no sé quanta estona perdo la noció de les coses, desconec quant temps ha transcorregut i el nombre de

cançons que he sentit. Res no em fa mal i em mantinc encaixat en l'abraçada tova de la butaca. Sento escalfor dins meu i no reconec cap sensació de descans que s'hi pugui assemblejar.

La música s'atura i sento el silenci.

Els primers segons estic desconcertat, però sé que el silenci és l'origen de tot (de la mateixa música). Així que decideixo escoltar amb molta atenció el *largo* que interpreta només per a mi un músic invisible i insonor. Tasto a les pupil·les gustatives la manca de so i em connecto novament amb els esperits del voltant (mai m'hauria pensat que en podria trobar tants). I els minuts tornen a fluir sense cap més pretensió que mesurar el deliri en el qual em balancejo.

Embriac, prenc la decisió de tornar del viatge i obrir els ulls. M'incomoda la llum i em costa torna a la realitat. Em llevo de la butaca i trec el cap per la finestra. Crec que l'aire m'ajudarà a tocar de peus a terra, però no bufa cap mena de ventijol. Miro enlaire i després cap al carrer. Hi veig algú remenant entre les bosses pudents d'un contenidor, l'acompanya una bicicleta vella. Sento tristor i espumes d'injustícia. I llavors em pregunto quina cançó deu tenir al cap i crec no errar si em sembla que deu ser trista i compungida.

Per què la realitat no podria sonar diferent? Per què entre tots no busquem una nova melodia?

Robert Fàbregas

BAR RESTAURANT
Can Pep
DES DE 1911 SALT

major 298 Salt
canpepsalt@gmail.com
972 663 941

Facebook + Instagram
@canpepsalt

Quin és el gas imprescindible per a la vida?

Quan ho vaig preguntar als alumnes em van contestar quasi a cor: *l'oxigen*.

Els hi vaig dir que no, que hi ha molts éssers vius anaerobis, que viuen sense contacte amb l'oxigen, com, per exemple, els més de 10 bilions de bacteris de més de 2.000 espècies que viuen en el nostre tub digestiu constituint la microbiota o microbioma intestinal. A més a més, la Vida va començar quan a l'aire de la Terra encara no hi havia oxigen, que han anat fabricant els éssers vius fotosintètics, com les actuals plantes verdes. Aleshores els hi vaig explicar que tots els éssers vius estem formats per les anomenades substàncies orgàniques: àcids nucleics, proteïnes, greixos, sucres, hormones... I que totes aquestes substàncies són compostos de l'element químic carboni i que tot aquest carboni procedeix d'un gas que hi ha a l'aire: l'anomenat gas carbònic, diòxid de carboni o CO₂.

Els éssers vius amb clorofil·la (els fotosintètics), o sigui els arbres, plantes, herbes, algues, molses i molts bacteris i microorganismes del fitoplàncton marí amb l'energia del Sol capten el CO₂ de l'aire, desprenen l'oxigen i es queden el carboni amb el qual fabriquen les substàncies orgàniques que serveixen d'aliment a tots els altres éssers vius. Podem dir que tots els altres éssers vius, per exemple tots els animals, som paràsits dels vegetals, ja que tot el que mengem (excepte la sal) són productes orgànics extrets de les plantes o bé d'animals que es mengen les plantes.

Per tant el CO₂, present a l'aire en molt poca quantitat (al voltant del 0,04 % en volum), és el gas imprescindible per a la Vida. Si s'acabés s'acabaria la Vida a la Terra.

Així el CO₂ no és un contaminant tòxic?, em van preguntar estranyats.

No, els hi vaig dir, és un gas incolor i inodor, gens tòxic, que exhalem constantment respirant i que està contingut en totes les begudes carbòniques, des de la gasosa i les aigües de les "fonts picants" fins al cava més exquisit. Si els cotxes contaminen l'aire de les ciutats és perquè desprenen petites quantitats d'òxids de nitrogen que irriren els pulmons i pel fum gairebé invisible, però que conté microscòpiques partícules cancerígenes (aquella mena de boirina que se sol veure sobre Barcelona). I no pel CO₂ que també desprenen.

L'equilibri trencat

Però no us esvareu. No sóc cap "negacionista". Crec en "l'emergència climàtica". L'augment de gas carbònic que s'està produint al Planeta és una realitat i això comportarà un augment de temperatura de conseqüències preocupants.

Durant els darrers mil·lennis la concentració de gas carbònic a l'atmosfera s'havia mantingut pràcticament constant. Els vegetals l'absorbeixen però els animals el retornen amb la respiració. I tots els éssers vius quan moren el seu cos es descompon i el carboni torna a l'atmosfera en forma de CO₂. Es produeix per tant un equilibri.

Els humans no van trencar aquest equilibri mentre feien servir llenya i carbó vegetal per obtenir calor i energia. Aquests productes vegetals quan es cremen envien CO₂ a l'atmosfera, però és el mateix CO₂ que els arbres havien absorbit quan eren vius.

Però a partir del segle XIX els humans van anar descobrint que sota terra hi havia uns combustibles molt més energètics: el carbó mineral, el petroli i el gas natural. Aquests combustibles són d'origen fòssil. S'han format durant milions d'anys a partir de restes vegetals en zones pantanoses o de plàncton marí en mars estancats que, per manca d'oxigen, van quedar enterrats sense podrir-se i tornar el CO₂ a l'aire.

Ni aquesta petita quantitat de CO₂ que s'anava enterrant, ni el que es quedava al mar en forma de carbonat en les closques dels mol·luscs, trencaven l'equilibri perquè equivalien més o menys al que desprenien els guèisers i les erupcions volcàniques.

L'equilibri l'hem trencat els humans durant els últims 150 anys cremant els milions i milions de tones de carbó mineral, petroli i gas natural que s'havien acumulat durant milions d'anys i retornant així a l'atmosfera en poc temps quantitats immenses de CO₂ que se n'havien separat en temps remots.

Aquest augment de concentració del CO₂ a l'aire està causant un augment de temperatura, ja que, com els vidres d'un hivernacle, el CO₂ deixa passar bé la llum del sol però reté la calor que es desprèn de la Terra. Per tant el CO₂, sense ser un contaminant tòxic, si es produeix en excés trenca un equilibri natural i origina un canvi climàtic. No ens queda més remei, si volem que els nostres fills i néts no tinguin seriosos problemes, més temporals, huracans, inundacions, elevació del nivell del mar... Caldrà a nivell global disminuir al màxim l'ús de combustibles fòssils i augmentar l'aprofitament de l'energia neta del sol i del vent, fàcilment convertibles en energia elèctrica en parcs fotovoltaics i eòlics. Això ens lliurarà també dels altres productes contaminants que desprenen els motors de benzina, gasoil i querosè.

És un altre exemple d'aquests fins equilibris que hi ha a la Natura i que semblen misteriosament dissenyats per permetre el benestar humà, si els respectem.

Joan Serrat

La princesa i el drac

Conte inspirat en la llegenda de Sant Jordi

En el poble de Riudecanyes, a Catalunya, va aparèixer, un dia, un drac ferotge, potser descendent d'un dinosaure, que es va instal·lar en un esvoranc d'una roca d'aquella població. I va venir-hi molt afamat.

N'estava tant, d'afamat, que sovint sortia fora de l'esvoranc, fent uns esgarips horribles, reclamant menjar. Tenia els habitants d'aquella població atemorits; i a més d'atemorits, a poc a poc, es van anar quedant empoïtrits: quan sortia de l'esvoranc perquè la gana l'empenyia, obria una boca que feia esfereir i, llavors, l'home més valent del poble, una vegada el forner, altra vegada el carnisser, una altra el pastisser, una altra l'adroguer, se li acostaven i li llançaven tot el pa del seu forn, tota la carn de la seva carnisseria, tots els tortells i braços de gitano de la seva pastisseria, o tota la fruita de la seva adrogueria. Així el drac i el poble anaven quedant tranquils, però només per un temps.

La princesa Maria Agnès, que vivia al palau amb el príncep i els reis, va salvar el seu poble de la pobresa, i de morir de fam: ella sabia que era molt bonica i havia sentit dir sovint al príncep quan la petonejava que "se la menjaria a petons", i va deduir que si el drac l'assaborís, quedaria del tot satisfet per una llarga temporada.

I, com una veritable heroïna, s'apropà a l'esvoranc on el drac residia i valenta i dempeus, esperà que la terrible bèstia sortís reclamant menjar. En efecte, al cap d'un moment, sortí, fent uns terribles esgarips, i, després d'obrir aquella boca fastigosa, de clavar queixalada al pit de la donzella, i d'assaborir la seva tendra i exquisida

carn, quedà tan satisfet, que tornà a la cova a digerir-la: s'adormí profundament d'un son que durà molts anys, i no reclamà mai més menjar; els habitants de la població visqueren des de llavors en pau i el drac morí, al cap d'un temps, vell com era, de mort natural.

Els habitants de la població van erigir un bell monument a la princesa heroïna, que encara avui es pot contemplar.

Ensenyament que se'n pot deduir, del conte: les princeses, prínceps, governants i polítics han d'esforçar-se tant com puguin per a servir i ajudar la seva gent, fins i tot, si calgués, perdent-hi la pròpia vida.

Maria Àngels Manén Folch

Activitats de la biblioteca Lu Bohigas de l'1 d'abril al 15 de juny

<p>2 d'abril a les 12:00 Club de Lectura. Comentarem l'obra <i>Casa de Misericòrdia</i>, de Joan Margarit.</p>
<p>16 d'abril a les 19:00 Club de Lectura. Comentarem l'obra <i>Les generacions espontànies</i>, de Mar Bosch.</p>
<p>17 d'abril a les 19:30 Presentació del llibre <i>Petits Moments</i>, de Júlia Pujolràs. Intervindran a la presentació en Robert Fàbregas, editor i Núria Heras, regidora de cultura de l'Ajuntament de Salt</p>
<p>25 d'abril a les 11:00 Hora del conte: Contes de dracs. Dues llegendes on els dracs són els protagonistes. Una amb cançons i animals coneguts i l'altra de popular, explicada amb «fofuchas». Activitat a càrrec d'Olga Cercós recomanada per a infants de 18 a 36 mesos. Cal inscripció prèvia.</p>
<p>9 de maig a les 11:00 Hora del conte: Contenadons, toca, toca. Els Contenadons són sessions contes, jocs i cançons per als més petits de la colla. Sessions de 35 a 40 minuts per a infants a partir de 6 mesos A càrrec de Pepa Contes. Cal inscripció prèvia.</p>
<p>14 de maig a les 12:00 Club de Lectura. Comentarem l'obra <i>La festa al jardí</i>, de Katherine Mansfield.</p>
<p>14 de maig a les 19:00 Club de Lectura. Comentarem l'obra <i>Sis nits d'agost</i>, de Jordi Lara.</p>
<p>11 de juny a les 12:00 Club de Lectura. Comentarem l'obra <i>Tòquio Blues</i>, de Haruki Murakami.</p>
<p>11 de juny a les 19:00 Club de Lectura. Comentarem l'obra <i>Wilt</i>, de Tom Sharpe. Amb la participació de Montserrat Verdaguer, directora de la Fundació Tom Sharpe, i Miquel Martín i Serra, escriptor.</p>

Divendres 6 de març es va inaugurar a Les Bernardes l'exposició *Temps Mort*, de Joan Mateu (Salt 1976), dedicada als 20 anys de la seva trajectòria artística. L'obra exposada va més enllà de la pintura. A més de teles de gran format hi trobem també mobiliari, peces de ceràmica i escultures. Part del seu procés creatiu es recull en el llibre editat amb el mateix títol que inclou un munt d'esbossos, idees i projectes, suggerits per elements de la natura, vivències, objectes i andròmines de la vida quotidiana i un CD amb una cançó per cada lletra de l'abecedari. Com a artista multidisciplinari, en Joan no oblidava la seva etapa de músic amb el grup Barri Baix.

Com si ens obrís les portes del seu estudi, en Joan ens dona accés a una part molt privada del seu treball, els apunts previs produïts en aquest "temps mort" que donaran lloc, o no, a futures obres.

Com diu ell mateix: *Estic molt content amb aquesta exposició, m'he buidat per dins, mostro una part molt íntima meua i desitjo que també agradi (el Punt Avui, 4/3/20)*.

Fins al 29 de maig podeu veure aquesta mostra que també inclou un dibuix de Picasso, *Estudi de nu, les mans juntes*, cedit per un col·leccionista particular i

l'obra del pintor napolità Massimo Late (Nàpols, 1963), *Paisatges d'instants*.

Pilar Velázquez

Recupera el benestar del teu cos

Xarop a base de plantes per a depurar les vies hepàtiques i el sistema digestiu.

ALGÈMICA
WWW.ALGEMICA.COM

FARMÀCIA BALERI

📍 Carrer Pla de Salt, 15. A 5 min. a peu de l'Espai Gironès.
☎ 972 44 10 01 📞 690 06 07 21
✉ farmacia@farmaciabalerisalt.com
🌐 www.farmaciabalerisalt.com

f
i

Recomanació de llibre

Títol: Strappo
Autor: Martí Gironell
Editorial: Ediciones B
Primera edició: 2015

Strappo, tècnica d'arrencament de la superfície cromàtica d'una pintura mural, amb la qual s'aconsegueix separar la pel·lícula que forma la pintura de l'arrebossat del mur posterior on es troba.

Romànic medieval català, datat entre els segles XI, XII i XIII, excepcional conjunt de pintures murals i un ric fons de pintura sobre taula, el més nombrós i antic d'Europa. També brilla per l'orfebreria, l'escultura en pedra i en fusta, on destaquen els davallaments i les majestats.

Pirineus, d'una banda a l'altra i en tota la seva extensió però sobretot les Valls de l'Alt Pirineu, concretament el Pallars i la Vall de Boí.

Amb aquests tres ingredients l'autor escriu aquesta novel·la històrica i contextualitzada en el seu lloc d'origen, per explicar l'espoli de l'art romànic que van patir les nombroses esglésies del Pirineu. La ignorància de la gent humil, la cobdícia de Bisbes, capellans i gent sense escrúpols

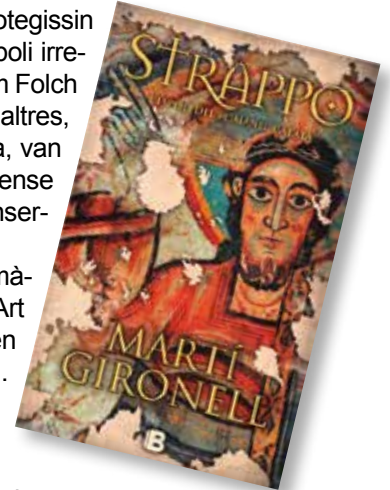
i la manca d'unes lleis que protegissin el patrimoni van portar a un espoli irrecuperable. Homes com Joaquim Folch i Torres, Puig i Cadafalc, entre altres, i la Mancomunitat de Catalunya, van lluitar per evitar l'espoli no sense controvèrsia: arrencar per conservar o fer negoci.

La majoria de les pintures romàniques del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) provenen d'esglésies rurals del Pirineu. Mai van ser catalogades ni inventariades i, per tant, no hi havia cap llei que les protegís.

La lectura d'*Strappo* ens mostra la trama que Martí Gironell imagina per explicar l'espoli de Santa Maria de Mur, de manera didàctica ens fa gaudir de la sonoritat del parlar pallarès i quan acabes la lectura quedes ben satisfet per haver après un munt de coneixements sobre el tema de l'espoli i conservació del romànic català.

Martí Gironell (Besalú, 1971) és periodista, treballa a TV3 i col·labora en el Punt Avui. Altres obres seves també de base històrica són: *El pont dels jueus*, *La venjança del bandoler*, *L'arqueòleg*, *L'últim abat*, *El primer heroi*.

"Amb les meves novel·les històriques sempre he volgut recuperar moments o episodis que han passat inadvertits per reivindicar-los"

Carme Torrent

Vigila, no entris!

Allà, on el bosc envaeix els camps de conreu, comença la nostra història. La frontera entre ells és sempre variable perquè el bosc té per aliats a l'aigua i el vent que porten sements al mig dels camps i es va escampant silenciosament. En aquell indret hi vivien en una masia dues germanes, la Zia i la Sorena.

Elles i la seva família tenien per veïns un home vidu amb un fill, en Sandro, un noi molt alegre i graciós, que sempre les anava a trobar quan tenia un moment lliure. Però el pare que era molt gelós li posava traves i feines perquè no hi anés. Aquest home havia estudiat a ciutat i era expert en Ciències ocultes, però malauradament la vida no li havia anat bé. La seva dona va emmalaltir tot i utilitzar els seus coneixements no la va poder curar. Aleshores entratit i impotent es va traslladar a viure al camp per fer l'ofici de pagès. A la seva masia hi tenia una habitació, prohibida pel nen, on desenvolupava les seves tècniques ancestrals.

En Sandro quan veia que el seu pare entrava en aquest espai marxava corrent cap a casa de les seves amigues a jugar. Un dia que estaven els tres units fent bromes, la Sorena li va preguntar:

- Què hi fa el teu pare en aquesta habitació?
- Jo que sé, no m'importa! Mentre em deixi lliure i jo

pugui venir -va dir en Sandro rient amb ulls de pillo. Però se li va obrir la curiositat i van fer una conxorxa per entrar-hi un dia en què el seu pare anés al poble. En Sandro els hi faria un senyal per poder entrar a la casa.

Així que va arribar el dia en què el pare va agafar la bicicleta i va marxar a fer uns tràmits a l'ajuntament. Els tres es varen reunir a davant la porta de l'habitació. En Sandro havia espiat al seu pare on posava la clau i ja la tenia a la mà. La porta es va obrir sense cap entrebanc i en cercar l'interruptor de la llum veieren uns ulls lluminosos que es movien intermitentment en diferents punts. Van fer un salt i en sortiren corrent. Quan es va alentar la seva respiració tornaren a obrir la porta, la llum estava donada i van veure un homenet baixet i molt prim amb barret de copa que es movia en un instant d'un punt a l'altre. En Sandro fent el valent li va preguntar:

- Ei! Què fas tu aquí? No t'havia vist mai.
 - Atenció! Què hi ha una altra criatura perillosa que us atraparà les cames.
- Encara no ho havia acabat de dir que unes urpes van agafar les cames d'en Sandro i la Sorena. La Zia va fer un salt i va poder escapar. L'homenet va dir:

petits contes

- Perquè us penseu que estic tan prim? –els atrapats per les urpes hi sentien malgrat estar immòbils- És perquè no em pugui agafar. Jo sóc el vigilant de les fórmules màgiques i ell el guardià de l'habitació. Sandro quan torni el teu pare et castigarà i amb elles les podria convertir en fum i que desapareguessin per xafarderes.

- No! Ostres, com ho podem solucionar? – va dir la Zia.
- Mira noia -va dir l'homenet- vés al bosc a l'indret de la font Tètrica i porta l'arrel femenina de la mandràgora. Quan tornis la tires a sota la taula i el Guardià els deixarà anar.

- No! La font Tètrica em fa molta por! Està plena de papallones de colors què em saltaran a sobre i no ho puc resistir –va dir la Zia plorant.
En Sandro i la Sorena estaven com estàtues i ella els sacsejava perquè es despertessin, mes no era possible. A la vegada vigilava a què no l'atrapessin a ella. Va sortir de l'habitació angoixada i recolzada a la paret i va decidir envalentida d'anar-hi a contracor. Tot fos per la seva germana i en Sandro.

Primer es va desplaçar a casa seva i va agafar una pala matamosques i una saca foradada per protegir-se. Després va anar a mirar a l'enciclopèdia com era una mandràgora i va veure que les arrels n'hi havia unes que tenien forma d'home i unes altres de dona més estilitzades, a la vegada va saber que era verinosa.

Agafant força del no-res es va endinsar en el bosc i prenen el camí adient va anar cap a la font Tètrica. Va saber que hi arribava en veure la primera papallona que s'estava apropant. Ella es va posar a dins la saca i veia l'entorn entre els fils del teixit. Portava la pala matamosques a la mà dreta en forma d'arma que espanyava les papallones. Cada vegada n'hi havia més i ella s'anava endinsant evitant-les fins que va arribar a la font. Allà va reconèixer les mandràgores i va començar a estirar-ne una per arrancar-la. Li va costar, però un cop arrancada va tenir dubtes si era o no femella, així que en va arrancar una altra i tampoc ho tenia clar. Una tercera i una quarta, i tampoc.

Ella desesperada, entre espantar les papallones i no saber quina era la bona es va posar a plorar. Aleshores va veure una papallona gran que feia un pam de grossa que se li acostava i amb una veu molt fina li va parlar:

- Veig que t'espantem i no sé el perquè? Nosaltres som inofensives. Tal vegada sigui perquè volem a batzegades i la incertesa et faci por. Et proposo un tracte: Si em fas un petó jo, et senyalaré la planta femenina i ens apartarem del teu camí per marxar.

La Zia s'ho va pensar i es malfiava, va fer un sobre esforç, es va treure la saca del cap. Va parar la mà, la papallona se li va posar a sobre i ella li va fer un petó. Aleshores li va dir:

- De les que has arrancat és la tercera.

En una rebel·lada la Zia va tancar la mà agafant la papallona d'hostatge i amb l'altra mà va agafar la mandràgora i va arrancar a córrer pel camí cap a casa. Totes les papallones es van posar a perseguir-la per lliurar la seva reina. Quan ja sortia del bosc tenia tantes papallo-

nes a sobre que no veia el camí. Ella va parar i en mirar la mà on tenia la reina, aquesta li va dir:

- No ets massa de fiar perquè jo t'ho vaig dir de tot cor –va dir la reina.

- No sóc il·lusa. –va contestar la Zia- Avui han enxampat els meus companys de joc en una mala jugada, per tant he de

ser conscient de fer les coses correctes per salvar-los.

- Deixa'm anar i ens en tornarem al bosc i podràs continuar, però tindràs un càstig.

- Ho accepto. – i va obrir la mà deixant lliure la reina.

La mà havia quedat plena de pols de les ales de la reina. Aleshores una papallona va espolsar la pols al coll de la Zia i es va formar un tatuatge en forma d'una bella i petita papallona sense dolor. Les papallones van tornar a dins el bosc i ella corrent va anar cap a la masia d'en Sandro.

En entrar a l'habitació estaven immòbils com els havia deixat, la llum encesa i l'homenet assegut en una lleixa.

- Vés en compta! -va dir l'homenet- El guardià et pot caçar!

Ella va veure unes urpes que sortien a agafar-la i va tirar-li la mandràgora. Es va sentir un gruny i van quedar tots alliberats a l'instant.

Van sortir els tres ràpidament tancant el llum i la porta, abans havien agraït a l'homenet els seus serveis i promentent-li que no entrarien mai més. Havien après la lliçó, estaven penedit i es van preparar per explicar-li al pare el que els havia passat.

El pare no arribava i es van estranyar. Van decidir sortir a buscar-lo. A mig quilòmetre el varen trobar assegut a sota d'un arbre molt seriós.

- Pare, estava molt preocupat perquè no venies – va dir en Sandro.

- Ja! Ho entenc. Mira Sandro jo ho sé tot a distància. Heu tingut un bon ensurt, no? -Mirant-li als ulls li va dir el seu pare.

- Sí, pare. No ho tornaré a fer més.-Va dir en Sandro.

- Perdoni'ns Sr. Tomàs –van dir elles.

- No torneu a entrar mai més allà on estigui prohibit! A tu Zia t'he de felicitar pel teu valor. Portaràs la marca per vida, la papallona és preciosa.

- A veure, a veure -van dir en Sandro i la Sorena- Que maca!

- Quina ràbia! No la puc veure... –va dir la Zia, ja que sense mirall no es podia veure el coll.

El pare va agrair la sinceritat del seu fill i els va perdonar. Tots junts varen tornar cap a casa.

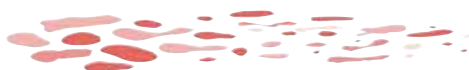
MERCERIA I TEIXITS YASMINA

La millor varietat de teixits i de merceria

A Yasmina trobaràs una gran varietat de:

Teixits
Cintes
Botons
Fils
Cremalleres
Bies
Pedreria...

Ja sigui per la teva llar com per confeccions de moda.

Teixits de Patchwork, loneta, blonda, tapisseria, punt, buata, ras, forro, lli, cortinatge, cotons infantils, rus, goma Eva, pelfa, entre Telas, hule, licra i molt més. I una gran varietat de complements de

PATCHWORK

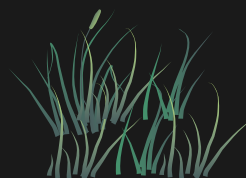
A més a més també hi ha servei de tapisseria, confecció, arranaments i molt més!!

I TOT A UN PREU SENSE COMPETÈNCIA

**ESTEM AL CARRER
SANTA EUGÈNIA, 27**

**GIRONA
17005**

El passat dia 25 de febrer vàrem celebrar la Festa del Carnaval al nostre Casal. Com cada any la inscripció pel concurs de disfresses era gratuïta, i els premis es repartien en 3 categories, homes, dones i parelles.

La Festa va estar amenitzada pel Duet Acordies, que ens va fer gaudir de valent amb els seus acordions, interpretant música de tots els temps. Un jurat de 6 persones va anar puntuant les diferents disfresses, mentre desfilaven al so de la música. Un total de 18 concursants hi varen participar, a part el grup de cosidores del taller de vestits de paper que van desfilat fora de concurs, amb uns vestits de l'oest americà fets per elles mateixes en el taller que portem a terme tots els dimarts i els divendres de 4 a 6 de la tarda. També els membres de la junta vam sortir a desfilat disfressats de cow-boys, amb pistoles i tot. La veritat és que tothom es va divertir molt amb la disbauxa de la festa. A la mitja part es va fer entrega dels diferents premis atorgats per la puntuació dels membres del jurat, amb la particularitat que tots els concursants es van endur premi. Vull aprofitar l'ocasió per felicitar en nom de la junta de l'Associació a les modistes del grup, perquè verem fer una feina fantàstica amb les disfresses. Moltes gràcies, noies, i que por molts anys hi puguem tornar.

El dia 3 de març i dintre del cercle de les excursions mensuals, vàrem anar d'excursió a les comarques tarragonines i més concretament a la capital, Tarragona. Un total de 91 persones vam agafar els busos, aquest cop en varen ser dos, a dos quarts de vuit del matí en direcció a Sta. Margarida i Els Monjos, on vàrem fer parada per esmorzar, un bon entrepà de pa amb tomata i embotits, un bon vi i cafè per acabar, tot seguit cap a Tarragona per fer una passejada pel seu passeig Arqueològic, tot recordant que tot el que veiem ho varen construir els romans. Jo em faig creus en veure aquelles pedres immenses a dalt de la muntanya. Com

s'ho devien fer aquella gent per poder aixecar aquella muralla sense grues?, només amb cordes, troncs i molt d'enginy.

Després vam continuar la passejada per la catedral de Sta. Tecla, patrona de la ciutat. També vam entrar a l'Ajuntament on una impressionant escultura et dóna la benvinguda. Després, passejada per la Rambla Vella i la Rambla Nova i al Balcó del Mediterrani amb unes magnífiques vistes del mar. També vàrem veure el Coliseu Romà, aquest cop sense lleons. Acabada la visita, i com que teníem molta gana per la caminada, vam enfilar cap al poble d'Altafulla i allà en el seu bufet lliure vam menjar tants plats com vam voler.

I per pair una mica el bon dinar, ens vàrem dirigir cap a la platja de Comarruga on en el seu passeig Marítim el que va voler, va cremar unes miques de calories, tot seguit carretera i manta cap a Salt.

També voldria fer-vos saber que el dia 17 de maig portarem a terme la Festa dels Padrins del Casal i que com cada any se celebrarà a l'Hotel La Terrassa de Platja d'Aro, us hi esperem.

Què fer a l'estiu amb el vostre animal de companyia

1 0+3 coses que cal saber si heu de viatjar (o no) amb la mascota.

Ja han arribat la primavera, l'estiu i la calor i, amb sort, les vacances. Qui més qui menys decideix marxar una o dues setmanes, desconnectar de la rutina, viatjar, conèixer noves parts del país o del món... i, tot això, sense oblidar-nos del nostre animal de companyia.

La tinença responsable d'animals de companyia implica tenir-los en compte en tot moment, fins i tot quan arriba aquell moment de l'any en què marxem de vacances. Per això volem recordar-vos que si teniu gats, gossos o fures i decidiu endur-vos-els de viatge, cal preparar "la seva maleta" com prepareu la vostra; i en cas que trieu que no us acompanyin, caldrà buscar-los una alternativa adequada i confortable perquè us els cuidin mentre no hi sou.

Així doncs, hi ha dues opcions: anar de vacances amb la mascota o buscar-li un lloc adequat on passar-les mentre vosaltres viatgeu (l'abandonament no és mai una opció).

Aquí teniu 10 consells per a aquells que decidiu endur-vos el vostre animal de companyia de viatge:

1- Abans del viatge definitiu, cal provar el mitjà de transport per veure com s'hi adaptarà l'animal. Uns ho viuen com una experiència fantàstica però d'altres es maregen o pateixen estrès. En aquests casos cal consultar amb el veterinari de confiança quins són els tractaments relaxants o les pastilles antimarejos més adequats.

2- Per seguretat, l'animal no pot anar solt a l'interior del vehicle. Podria espantar-se, saltar, molestar el conductor i provocar un accident. Els animals han d'anar als seients del darrere amb xarxes o barres de separació; subjeccions per al cinturó de seguretat, gàbies o cistelles de transport ("transportins").

3- Evitar els cops de calor. S'ha de tenir el vehicle ben ventilat i parar freqüentment per donar-li aigua a l'animal i permetre-li que estiri les cames i faci les seves necessitats. No el deixarem tancat al cotxe mentre nosaltres anem a menjar o a fer qualsevol altra cosa. Aparcarem en zones amb ombra, pensant que el sol canvia de posició i que un lloc ombrívol ara pot ser assolellat d'aquí una estona. Deixarem les finestres abaixades perquè corri l'aire i mirarem que sigui el menor temps possible. Sempre que sigui possible, l'animal vindrà amb nosaltres.

4- Prepararem la maleta del nostre animal com preparem la nostra, i hi posarem el seu menjar, l'aigua suficient, alguna joguina i articles d'higiene per fer-li el viatge el més agradable possible.

5- Gossos, gats i fures han d'anar identificats amb el xip ISO homologat. Serveix a tota la Unió Europea per lligar les dades de l'animal amb el seu propietari (nom, cognoms, adreça, telèfon) en cas de pèrdua. Gràcies a l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia (AIAC), on consten registrats la majoria dels animals de companyia de Catalunya, s'han recuperat més de 50.000 mascotes en els darrers 10 anys. A més, l'AIAC està

connectat al REIAC espanyol i al PETMAXX mundial, cosa que el fa efectiu arreu.

6- Placa amb codi QR amb la informació del xip (NOVETAT!). L'AIAC posa a disposició dels seus usuaris una placa amb codi QR per penjar-la al collar de l'animal i agilitzar-ne la identificació en cas de pèrdua. Així, qualsevol que trobi l'animal podrà identificar-lo ràpidament i accedir a les dades de contacte del propietari.

7- Gossos, gats i fures han d'anar a l'estranger amb el seu passaport. Aquest document permet a l'animal viatjar per la Unió Europea, l'identifica alhora que informa sobre les vacunacions, desparasitacions, serologia de la ràbia i l'estat sanitari actual. Resulta indispensable en cas de sortir de la UE i voler tornar a entrar. Els propietaris poden obtenir el passaport per les seves mascotes mitjançant el seu veterinari.

8- Preparar el terreny. Un cop decidit el destí, cal informar-se dels serveis veterinaris d'urgència que hi haurà disponibles. Convé tenir-ne adreça i telèfon per si cal fer-los servir.

9- Consultar amb l'ambaixada o consolat del país de destí. Cada país estableix els requisits que han de complir els animals visitants i cal estar preparats. Per viatjar fora d'Espanya cal que l'animal estigui identificat i vacunat de la ràbia (mínim 21 dies abans de viatjar).

10- Finalment, cal assegurar-se que l'hotel, càmping, xalet o casa rural on anem admeti mascotes. Hi ha moltes pàgines web especialitzades a buscar allotjaments que acceptin animals de companyia.

Si opteu per viatjar sense l'animal, heu de tenir en compte que caldrà:

1- Buscar un familiar, amic o cangur adequat, que pugui cuidar-lo, alimentar-lo i treure'l a passejar quan calgui. Peixos, fures o gats no demanen tanta atenció, que vol dir que potser ens serà més fàcil aconseguir que algú se'ls quedi uns dies, mentre que els gossos requereixen un mínim de tres passejos diaris. Els aquaris més mecanitzats permeten programar el seu funcionament, però en tot cas convé fer un canvi d'aigua i una comprovació el dia abans de marxar i aconseguir que algú passi per casa un o dos cops per setmana per

assegurar-se que tot funciona correctament.

2- En cas de no disposar d'aquesta persona de confiança, caldrà buscar-li allotjament a l'animal: un hotel, un refugi o una residència on puguin tenir-ne cura. D'altres opcions són preguntar al nostre veterinari de confiança, que segur que sabrà de residències d'animals, més o menys a prop de casa, que ens puguin servir.

3- Un cop triat el lloc, recomanem visitar-lo amb anterioritat per estar segurs que és l'adequat, i per poder explicar amb tot detall als responsables cuidadors les atencions que necessita l'animal, així com do-

nar-los el contacte del nostre veterinari de confiança per si calgués trucar-li.

Abandonar-lo és condemnar-lo a mort. Us recordem que els animals de companyia han sigut socialitzats per poder viure amb nosaltres i, per tant, han perdut la capacitat de buscar-se la vida. Sense nosaltres no poden aconseguir menjar, ni ser feliços, perquè s'han acostumat al nostre afecte: abandonar-los és condemnar-los a morir de gana o atropellats o alguna cosa pitjor.

El veterinari

EQUALDENT
Odontologia avançada

Passeig Països Catalans 116
17190 Salt
Tel. 972 23 11 79
Fax 972 23 39 20
www.equaldent.com

TOTS ELS TRACTAMENTS AL TEU ABAST

DECO JARDÍ LES PLANTES

Empresa familiar amb un tracte personalitzat
Joan i Albert Ventura Vilà
C/ Pau Casals, 39 de Salt

 607 56 18 81 albert@lesplantes.net
www.lesplantes.net

Feines integrals de jardineria: - Manteniment
- Netejar i desbrossar - Podar i retallar
- Gespa artificial - Tot tipus de tractaments
- Servei de renting i lloguer de plantes d'interior

Pavarotti

“La veu és una dona. La veu ens identifica. Conviu amb nosaltres. Es podria dir que és un ens propi. Té estat anímic. Alguns dies està bé i d’altres no. Es tracta de conèixer-la i d’establir-li els límits, de fer-li saber fins on vols arribar. Luciano Pavarotti només ha d’obrir la boca perquè li surti una veu extraordinària; sense esforç, quasi de manera natural, fent fàcil el que realment és molt difícil.” Així s’expressava Plácido Domingo en el documental dirigit per Ron Howard.

La seva vídua, Nicoletta Mantovani, va declarar: “Ell sempre va dir que la seva veu era un do de Déu. Sabia que havia rebut un regal i va fer el possible per retre homenatge a aquest do”

I així ho va fer. L’home que era capaç de fer un do de pit (o dos) en la mateixa cantata, va extreure l’òpera del seu món selecte i elitista i la va popularitzar.

Va formar duets amb Elton John, Stevie Wonder, Liza Minelli, Mariah Carey, Bon Jovi i James Brown. El cantant Bono d’U2 explica en el documental que Pavarotti es moria cada dia una mica a l’escenari per esdevenir una altra persona. Un dia rere l’altre, una funció després de l’altra. La raó per la qual va esdevenir un mite és perquè vivia les cançons en primera persona. Els seus errors, esperances, desitjos...tota la seva vida entrava en l’actuació. I go to die (vaig a morir), deia el tenor abans de cada actuació.

Cantar era la seva vida. Menjar i cuinar, les seves passions. Qualsevol desplaçament semblava una veritable mudança. Traginaven 30 o 40 maletes. S’emportava tota mena de menjar italià, pernils sencers, tortellini i formatge parmigiano. A les suites dels hotels es feia muntar una cuina i un gran frigorífic. Els espaguetis a la carbonara era el seu plat preferit.

L’home que va vendre més de 100 milions de discs i

va actuar davant de més de deu milions de persones, tenia també les seves inseguretats. El famós mocador blanc (que més tard va ser de colors) era un truc per tenir les mans ocupades i, tot i que era un fervent catòlic, era molt supersticiós i portava sempre un clau doblegat a la butxaca, per allò de “tocar ferro”.

Antigament l’òpera era un gènere musical reservat només per als reis, bisbes, nobles i per a l’alta burgesia. Pavarotti li va donar a aquest gènere musical una altra dimensió. Juntament amb Plácido Domingo i Josep Carreras, va apropar aquesta música a persones que potser no havien entrat mai en un teatre a escoltar òpera. Omplien estadis i camps de futbol. El seu repertori anava de l’òpera a temes de Broadway, passant fins i tot per grans èxits del pop. Els tres tenors va ser probablement el format musical més exitós de tota la història de la música clàssica. Varen captivar el públic d’arreu del planeta. La unió de tres veus potents, va ser una idea explosiva.

Pavarotti. Un documental que ens obre les portes de la seva vida. Un recorregut per les seves manies, virtuts i defectes, sense acabar de mostrar-nos del tot la persona que s’amaga al darrere d’un dels millors cantants d’òpera a escala mundial.

Tot un homenatge a un artista singular i irrepetible.

Luciano Pavarotti. Immens: física, humanament i artísticament.

Núria Heras Colomer

teatre

La Coral de Sant Gregori i La Cuca de Llum al Teatre de Salt

S’ens presenta al nostre Teatre de Salt dues actuacions a benefici de Càritas, protagonitzades en primer lloc per la Coral Sant Gregori, la qual ens va fer un recital de música variada que va fer entusiasmar el públic i ho va agrair amb forts aplaudiments, i des d’aquesta revista volem agrair profundament la seva participació desinteressada a benefici de Càritas.

En segon lloc, el grup de teatre Cuca de Llum va presentar tres petites obres de teatre, “Tres farses russes”, de l’Antón Pávlovich Chéjov, escriptor i metge rus, nascut el 1860 i va morir al cap de 44 anys. La seva obra comprèn més de 300 peces entre contes i novel·les, en gran part breus, i entre llàgrimes i rialles planen en una atmosfera màgica d’una eloqüència irresistible, que la companyia Cuca de Llum va saber reflectir molt bé en la seva interpretació, fent les delícies del públic, i així

felicitar els actors per la interpretació i col·laboració en una causa tan justa.

Josep Pla

El dissabte 1 de febrer, a les 21 hores, i amb una durada d'hora i mitja, es presenta al nostre Teatre de Salt una tragicomèdia sobre el propi món teatral. Protagonitzada per Mamen Duch, Marta Pérez, Carmen Pla, Jordi Rico i l'Àgata Roca, tots ells actors molt reconeguts per la seva gran professionalitat i, sobretot, pel seu tarannà a TV3.

Com a directora, Denise Despeyroux en el seu dossier té un total de 15 obres estrenades a Madrid, Barcelona, Montevideo, Buenos Aires i Londres. Les seves obres s'han traduït, a més del català, a l'anglès, francès, alemany, italià, romanès i japonès.

Aquesta obra és una fantasia tragicòmica, una comèdia desesperada en la qual diversos personatges extraviats per circumstàncies de la pròpia vida descobreixen la forma d'estar junts. Són tres actrius de teatre retirades vint-i-sis anys després d'assolir l'èxit d'una separació desencadenada pel fracàs. Es retroben a casa d'una d'elles i s'expliquen les seves convivències durant aquests anys de separació, i es replantegen si seria possible tornar a reviuir l'època en què actuaven totes juntes en el teatre.

La part còmica i tràgica és quan es troben amb una parella en un bar i a ell el confonen amb un director de teatre i l'inviten a sopar a casa d'una d'elles. Però durant el sopar es descobreix que aquesta nova parella són uns farsants, ja que ell resulta ser un il·lusionista i un poeta que domina els personatges en el seu tarannà.

La tragèdia sorgeix quan una de les actrius, que té afició a la pintura, descobreix, mentre sopaven, el retrat pintat per ella de la seva filla, el qual els dos nous personatges reconeixen, doncs a ell el culpen de la seva mort, donat que li troben una poesia dedicada. Ell es defensa al·legant que la noia es drogava. Acaba l'obra amb una cançó amb la mare abraçada amb les seves amigues de teatre.

Ha estat una obra molt ben realitzada i el públic ha aplaudit entusiasmat. L'únic defecte, segons el meu parer, ha estat en les converses entre les tres artistes, quan estaven en el menjador fent els seus comentaris, el to de veu era molt baix i el públic que estàvem a la cinquena fila ens era difícil d'entendre-les.

Josep Pla

Foto: Noemí Elias

CARNISSERIA i XARCUTERIA

*La nova carnisseria
del veïnat!*

CARNS · ELABORATS PROPIS · CUINATS
XARCUTERIA I FORMATGES

972 299 815

C/ Major 76 · 17190, Salt

A 13 de març de 2020 quan començo a escriure aquests Pessics d'Art per la revista LA FARGA del mes d'Abril, la crisi sanitària provocada pel COVID-19 o coronavirus s'està expandint de forma alarmant. Sembla que ben aviat es començaran a aplicar mesures dràstiques per la seva contenció que suposaran el confinament preventiu a les llars de tota la població.

He anat pensant i fent llista d'un munt de coses a fer per casa i així disposar d'una rutina i recursos si el tancament es fa realitat, les hores s'allarguen i es van tornant feixugues.

I entre elles, una tasca que sempre em proposo i mai acabo de fer per manca de temps: és l'organització i el plegat de bosses de plàstic, provinents de la compra diària, amb l'objectiu de reutilitzar-les per a altres usos i funcions. Penseu que ara amb la normativa de restricció del plàstic en els comerços aquell munt de bosses que ens omplien un armari o calaix de cuina ja s'han reduït molt. Per tant no ens suposarà tant d'esforç plegar-les i guardar-les de forma testimonial en un racó del calaix o capseta (penseu que potser aviat seran un material en extinció difícil de trobar).

Hi ha diversos mètodes per plegar i reduir el volum d'una bossa de plàstic, a mi em resulta senzill i pràctic el que us exposo a continuació a partir de diverses fotografies del procés

- Aplaneu la bossa sobre una superfície plana procurant que les nanses quedin a la part superior.
- Doblegueu-la per la meitat, en posició vertical tot fent coincidir exactament les nanses.
- Torneu a plegar la bossa i aplaneu-la, fins a formar una tira allargada i ben regular.

i ecologia

- Plegueu una de les puntes de la part inferior cap amunt com si fos un triangle equilàter.
- Aneu repetint la mateixa operació i no deixeu de plegar fins a arribar a la part de les nanses.
- Feu encaixar i amagueu les nanses a l'interior d'una de les butxaquetes del triangle que heu creat.

I com podreu comprovar les bosses queden reduïdes a petits triangles de colors, molt fàcils de guardar que ens estalvien lloc d'emmagatzematge i són ideals per portar a la bossa o motxilla per si cal utilitzar-les per fer la compra o transportar materials.

Us animo a entretenir-vos a plegar i organitzar el vostre piló de bosses de plàstic durant aquest temps de confinament, ja que es pot convertir en una activitat relaxant, creativa, ben ecològica i cooperativa amb la participació de tota la família.

I segur que us sorprendrà trobar bosses de colors vermells, roses, grocs o altres colors vius que podeu aprofitar per retallar en tires, anar-les caragolant amb gràcia i ajuntar-les amb cinta adhesiva per la seva part inferior i així crear boniques roses de Sant Jordi o simplement flors originals.

Cuideu-vos ! I no oblideu aquell proverbi oriental que diu: "Quan les mans es mouen la ment es relaxa i arriba la pau".

Una mirada, una fotografia

Després d'una mica més de dos anys de donar-vos la tabarra m'he proposat explicar-vos, amb exemples, com apropar-se a la fotografia de proximitat o dita de macro. També com veure la possible diferència entre una foto pràcticament real o un intent de fer-la més pròpia.

Una macro de 1:1 vol dir que l'aproximació es fa amb un objectiu que ens permet fotografiar de la vora. Els objectius més normals necessiten un metre i mig a dos metre per poder enfocar, una macro pot apropar-se fins a uns 20 cm o menys. Clar que hi ha lents per fer encara més curta l'aproximació i poder fotografiar objectes que a simple vista quasi no es poden veure.

He posat tres fotos que són la mateixa rosa. Podeu observar que són, però, ben diferents i que de segur us transmeten sensacions diferents. Estic segur que ara abans d'explicar res potser us agrada més la A, la més normal, i que quasi tothom li agradaria fotografiar, a mi també m'agrada. És l'intent de fotografiar de manera quasi més real la flor, en aquest cas.

La A està feta a un metre i mig de cara a la flor i intentar que tota la rosa quedi ben enfocada, podria dir que tot es vegi bé a molt bé.

És senzill, amb un càmera que es pot graduar només mínimament cal procurar tancar el màxim possible el diafragma, dit d'altra manera, posar un número de f ben alt, f 18, f 20, f 22, saber escollir com ho volem fotografiar i comprovar que de fons no hi hagi gairebé res que pugui espatllar la foto, que distregui l'atenció a allò que hem volgut fotografiar, en aquest cas la rosa en si.

Amb quasi qualsevol càmera i quasi qualsevol objectiu es pot realitzar i el resultat pot ser molt positiu i agradable, però poc personal.

A la B m'hi he volgut acostar força, uns 20 cm. Personalment poques vegades faig servir un objectiu tele, quasi sempre faig servir objectius fixos, per tant qui s'apropa o s'allunya són jo o la càmera. També fent servir un diafragma força tancat, és a dir, un f igual que en l'anterior foto, per intentar que tot estigués al màxim d'enfocat i concret possible. Ja és més personal, una mica més arriscat.

Serveix, ja ho veieu, per veure l'interior de la flor, en aquest cas la rosa, veure les corbes i deixar dibuixats les formes més internes i els colors com més propers. Quasi no queda fons, ja que la imatge ocupa tota la fotografia. És un detall fi i agradable i et poden dir com t'ho fas, ara ja ho sabeu. No és màgia. És sentir i fer-ho una mica diferent.

Anem per la tercera i última, la C. És l'intent de fer quelcom un xic diferent, un allò important, és aconseguir una part petita ben enfocada i la resta que es vagi desenfocant mentre s'allunya d'allò més enfocat, el detall que haurem escollit com important és la part vital de la fotografia.

La gran diferència tècnica és que el diafragma f haurà de ser el més obert possible, és a dir, de valors de f 2'0, 2'8 o 3'2, dependrà del tipus d'objectiu que fem servir. En aquest punt un objectiu ben lluminós, que es pugui obrir molt, ens ajudarà a enfocar menys tros de la fotografia i

farà que sembli que la resta s'allunya i es confon amb el fons de la foto. És la més arriscada i personal, és la que té una part de més obra d'art.

Espero haver-vos ajudant una mica més a entendre què és fotografiar i distingir-ho de copsar una imatge tal i com és i poder-ne fer una representació més personal, sense perdre el bon gust per la foto i que tingui un punt més personal, d'intenció de fotografiar-ho un pel diferent.

Pere Quero

Les palmes i els palmons són fulles de palmera tendra treballades artesanalment, que els padrins regalen als fillols el dia de Rams. Els palmons són peces més grans i senzilles, fetes a partir d'una fulla sencera de palmera. Les palmes, en canvi, requereixen molta més tècnica, perquè tenen les fulles trenades amb filigranes, seguint procediments semblants als de la cistelleria. Antigament les palmes eren més utilitzades per les nenes i els nens solien portar palmons.

El Diumenge de Rams, la festivitat amb què comença la Setmana Santa, és una celebració que, més enllà de la seva naturalesa religiosa, s'ha convertit en una tradició popular, que inclou tota mena d'actes i celebracions, entre les quals les processons. El calendari de Setmana Santa canvia cada any, habitualment oscil·la entre març i abril, atès que la data de la Pasqua es fixa a partir de la primera lluna plena de primavera. Per als catòlics, el diumenge de Rams esdevé el dia de la benedicció de la palma i els palmons, una cerimònia religiosa que recorda l'entrada de Jesús a Jerusalem i que a totes les parròquies catalanes ho celebren a partir de les 11 del matí, a la plaça de l'església, amb una missa. També és un dia celebrat pels més llaminers, ja que en una tradició genuïnament gironina, les postres imprescindibles en tota taula són el Tortell de Rams.

En algunes llars encara és tradició de penjar la palma beneïda al balcó i deixar-la-hi tot l'any, perquè hom creu que dona protecció i bona sort.

Abans d'aquesta festa, molts pobles i ciutats fan fires

especialitzades on es poden trobar palmes, palmons i tota mena de cintes, flocs, figuretes i llaminadures per a ornar-les.

Informació recollida en diferents webs d'Internet.

OBRA NOVA I REFORMES

TREBALLS DE PALETERIA

CONSTRUCCIONS
AURICH

TREBALLEM PER TU
DES DE 1958

C/ Miquel de Palol, 26, Bxs · 17190 Salt (Girona)
Tel. 972 40 13 28 · aurich@aurich.cat

www.construccionsaurich.cat

TRACTAMENTS AMB PRODUCTES NATURALS

vintinon

PERRUQUERIA

ÍNGRID SÁNCHEZ

c. Llarg 29 de Salt · 972 96 92 94 · 699 18 50 45

CONFITERIA PASTISSERIA
MARGENAT

972 230 679 / 616 648 040
tanegram@msn.com
C/Abat Oliba, 10 Plaça Veïnat, Salt

 Pastisseria Margenat
 PastMargenat

GUDAYOL
AUTO TALLER DES DE 1928

AHIR, AVUI, DEMÀ

info@gudayol.com | www.gudayol.com

**PLANXA, PINTURA
I MECÀNICA**
C/ MARE DE DÉU DE LA
SALUT, 34, GIRONA
972 232 778

**SERVEI OFICIAL I
EXPOSICIÓ DE VEHICLES**
C/ MERCÈ
RODOREDA, 13 i 20, SALT
972 243 749

COTXES NOUS, KM 0,
GERÈNCIA, VEHICLES USATS

Wir leben Autos.

La biblioteca lu Bohigas de Salt ampliarà els horaris durant les èpoques d'exàmens

L'Ajuntament de Salt ampliarà els horaris de la biblioteca municipal lu Bohigas a partir d'aquest mes de maig per tal d'adaptar-la a les èpoques d'exàmens i, d'aquesta manera, donar totes les facilitats possibles als estudiants perquè preparin les avaluacions.

Durant aquest primer període que s'aplicarà aquesta mesura, la biblioteca estarà oberta fins a les 22.30, quan, habitualment, tanca les portes a les 20.00 hores. Concretament, l'ampliació es durà a terme durant els dies 25, 26, 27 i 28 de maig i el 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 17 i 18 de juny.

La regidora de Cultura de l'Ajuntament de Salt, Núria Heras, explica que "es tracta d'una iniciativa nova i la posem en marxa convençuts que ja és hora que els estudiants disposin d'un espai com la biblioteca, fora de l'horari habitual, per tal de preparar els exàmens durant les setmanes prèvies a les avaluacions".

Heras afegeix que "esperem que els resultats siguin satisfactoris i que la iniciativa tingui una bona rebuda. A partir d'aquí, si l'acollida és positiva, programarem més

ampliacions durant les següents èpoques d'exàmens". La iniciativa que s'aplicarà, en aquesta primera edició, durant els mesos de maig i juny suma una ampliació total de 40 hores. El divendres no s'aplicarà perquè l'equipament ja té un horari intensiu, concretament de les 10.00 a les 20.00 hores.

Inès Rigau, Premi Tres de Març 2020 de Salt

El dimarts 3 de març, es va celebrar al Teatre de Salt l'entrega del Premi Tres de Març 2020, que enguany ha guanyat Inès Rigau. Una edició més conduïda pel periodista Albert Requena i destacant que es va comptar amb la participació musical de la cantant Lydia Torrejón, que va interpretar diverses cançons de la seva discografia, així com clàssics catalans.

Rigau va néixer a Salt l'any 1941 a l'actual plaça de les Llúdrigues. Fa més de 25 anys que exerceix com a jutgessa de pau substituïda de la vila i col·labora habitualment en l'activitat social i cultural del municipi en actes referents com Les Veus de Salt, i va ser una de les fundadores i membre de l'agrupació teatral ESTIL. L'alcalde de Salt destaca la seva vinculació amb la vila recordant que "la Inés va passar deu anys vivint fora de Salt, a països com Portugal, Angola i Uruguai, però sempre s'hi ha sentit arrelada i sovint explica que com

més gran es fa més li agraden les coses de Salt".

Els Premis Tres de Març de Salt reconeixen persones i entitats que duen a terme la seva activitat a la vila i que s'hagin distingit per la seva activitat o les seves iniciatives relacionades amb la promoció

de la vida cultural i cívica al municipi.

Enguany, com a novetat, cal destacar que segons les noves bases dels premis, el guardó s'atorgarà els anys parells a les persones individuals i els senars a les entitats.

El jurat està presidit per l'alcalde i com a vocals té el regidor de Cultura, un representant de cada grup municipal i quatre representants més triats entre els guardonats amb el premi els darrers deu anys, a més dels fills predilectes de la vila.

Els guanyadors de l'edició del darrer any van ser la docent i activista Montserrat Manén i el Salt Gimnàstic Club.

Si és del vostre interès, podeu llegir l'entrevista que va fer la Revista La Farga a Inès Rigau, en el número 285 de novembre de 2011. <http://www.revistalafarga.cat/r216iseguents-pdf/285.pdf#page=5>

L'Ajuntament de Salt projecta la construcció de noves pistes a la zona esportiva del Pla

L'objectiu de la mesura implica descongestionar la resta d'equipaments i afavorir els entrenaments dels clubs de la vila. L'Ajuntament de Salt impulsarà la construcció de noves pistes a la zona esportiva del Pla, concretament entre el pavelló municipal i el de gimnàstica. L'àrea de Territori del consistori estudia que la proposta inclogui que les pistes puguin ser cobertes i el nou equipament se situarà en una parcel·la que té una dimensió de prop de 1.500 metres quadrats.

A l'espera del projecte final, des del consistori saltenc es valora l'execució de l'obra per fases, començant per la pavimentació de les pistes i deixar, per més endavant, la coberta del nou equipament poliesportiu.

Segons manifesta el regidor de Serveis Urbans de l'Ajuntament de Salt, "la proposta va en la línia del Pla d'Actuació Municipal d'aquest mandat, i també del pressupost 2020. Entre els seus objectius hi ha la millora dels equipaments esportius i la incorporació de nous espais".

Per la seva banda, el regidor d'Esports manifesta que la iniciativa neix amb l'objectiu "d'alliberar d'activitat la resta d'equipaments poliesportius i, al mateix temps, disposar de més pistes i horaris per a entrenaments.

En definitiva, amb aquesta nova oferta d'espais podrem absorbir millor el creixement dels clubs de la vila". La zona esportiva El Pla de Salt és un espai que, situat a la zona sud-oest de la vila, concentra bona part dels equipaments esportius del municipi. En aquest sentit, s'hi troben situats dos pavellons (el municipal i el de gimnàstica), les dues piscines (coberta i descoberta), una pista poliesportiva coberta, dues pistes de pàdel i el camp de futbol municipal.

Salt impulsa la renovació de les zones d'esbarjo per a gossos

L'Ajuntament de Salt ha iniciat la renovació de les zones d'esbarjo per a gossos que hi ha distribuïdes a diversos punts de la vila. Els treballs d'adequació s'han iniciat al Parc de la Massana i als espais situats davant el Parc Hospitalari Martí i Julià i al barri dels Escriptors. Les obres se centren en la instal·lació de noves tanques i fonts, així com de senyalització que recull les obligacions i recomanacions per fer-ne un ús correcte. També està previst millorar el paviment i la il·luminació de tots els espais.

Entre les accions que ja s'han dut a terme hi ha els canvis de les tanques dels espais situats la zona de la Massana, del Parc Hospitalari i del barri dels Escriptors. També s'ha ampliat la superfície a la Massana i, aviat, es durà a terme aquesta ampliació a Can Patrac.

Durant aquest any 2020 està previst executar millores i ampliar la zona d'esbarjo per a gossos del Parc Monar, un projecte que s'està estudiant a hores d'ara i que també inclourà diversos elements per tal de millorar l'espai. El projecte per millorar les zones d'esbarjo per a gossos de Salt també inclou que s'habiliti a les deveses un itinerari compartit per poder portar els gossos deslligats. Es tracta d'un circuit

d'uns 600 metres que va des del centre naturalista fins als aiguamolls del Veïnat. El camí ja s'ha habilitat i durant els dies vinents s'instal·larà el mobiliari (bancs, papereres i panells informatius).

Les tasques de millora i adequació està previst que s'executin durant aquest any 2020 i la planificació també inclou la incorporació d'elements d'agility per afavorir l'esbarjo de les mascotes.

El Mercat Municipal de Salt obre un espai d'assessorament i consulta per fomentar els hàbits alimentaris saludables

El Mercat Municipal de Salt va posar en marxa una proposta per fomentar els hàbits alimentaris saludables. La iniciativa inclou la figura d'una coach nutricional que assessorarà i respondrà totes les consultes que apostin per "una alimentació més conscient i saludable". El projecte inclou un espai de consulta i assessorament

de la coach des de la pàgina web del mercat saltenc, un canal on també es podrà trobar cada divendres un menú saludable per a tota la setmana. La proposta l'elaborarà la coach a partir de tots els productes que es poden trobar als establiments del centre.

A banda d'aquest assessorament en línia i dels menús

setmanals, també s'organitzaran, trimestralment, tallers on es tractaran temàtiques d'interès nutricional i/o de planificació i organització a la cuina. També s'impulsarà la Tertúlia al Mercat, "una trobada amena per parlar d'alimentació i començar a caminar cap a uns hàbits de vida més saludables".

El 7 de març ja es va dur a terme el primer taller, que en aquest cas es va centrar en el Batch Cooking i que va anar a càrrec de la coach nutricional i dietista responsable del projecte, Vanessa Soriano. Durant el mes de març es va penjar a la web del mercat el primer menú setmanal (www.mercatde-salt.com).

L'Ajuntament de Salt signa la compra dels primers 33 pisos del lot de 83 que va adquirir el darrer trimestre de l'any 2019

L'Ajuntament de Salt va signar la compra dels primers 33 pisos del lot de 83 que l'Ajuntament va adquirir per tanteig i retracte durant el darrer estiu i pel qual el mes d'octubre del 2019 es va aprovar un crèdit de 3,3 milions d'euros. Tècnics municipals, en coordinació amb la Gestora Urbanística Nou Salt SL, ja han iniciat la catalogació de tots els habitatges que estan situats a diversos punts la vila, al mateix temps que s'estan acabant d'acordar els criteris d'adjudicació que s'utilitzaran a l'hora d'obrir el procés per accedir a la borsa de pisos i, posteriorment, optar a l'assignació dels pisos.

Pel que fa a la resta dels 50 pisos del lot de 83 que el

consistori ha adquirit, la seva compra s'anirà executant durant els primers mesos d'aquest any 2020 i el termini per sol·licitar l'accés a la borsa i poder accedir als habitatges s'obrirà aquest primer semestre.

Un cop es posi en marxa la borsa i es disposi de la demanda real de cada col·lectiu, l'especificitat i el percentatge de cada lot s'adaptarà a les necessitats que es deriven de les xifres de sol·licitants amb les quals es compti.

A l'hora d'establir els criteris d'adjudicació ja hi ha tota una sèrie de col·lectius que han estat inclosos com, per exemple: estudiants universitaris, joves que accedeixin al seu primer habitatge, parelles joves amb criatures escolaritzades a Salt, gent gran, emergència social i masoveria urbana.

Pel que fa als requisits per accedir a la borsa i sobre els quals s'està elaborant un exhaustiu document, ja hi ha tota una sèrie de criteris acordats com, per exemple, que caldrà ser major d'edat i tenir la nacionalitat espanyola o ostentar el permís de residència permanent vigent concedit a l'Estat espanyol; que cap persona de les que consten a la sol·licitud sigui propietària de cap habitatge; estar al corrent de pagament de tributs municipals o no haver estat sotmès a procediments sancionadors, de resolució, reclamació de quantitats, alteració de la convivència veïnal o similars, o altres faltes o delictes relacionats amb l'ús d'un habitatge.

A Les Arrels es busca la biblioaula més acollidora, creativa, original, divertida!

“Un llibre és com un jardí que es porta a la butxaca”. Proverbi àrab

A Les Arrels sabem la importància que té el llegir. Volem que els nostres infants aprenguin a llegir, llegeixin per aprendre però, sobretot, que gaudeixin llegint!

Enguany la nostra escola celebra 10 anys i podem dir que des dels inicis hem considerat, tal com diu Jaume Centelles, que la biblioteca és el cor de la nostra escola. Per això fa quatre anys que vam iniciar “La biblioteca projecte ecològicament emocional”, en el qual vam impulsar la creació i dinamització de la nostra biblioteca escolar.

Aquest curs escolar hem posat l'èmfasi en crear unes bones biblioteques d'aula perquè esdevinguin espais de coneixement que complementin la biblioteca escolar i la bibliopati.

Com podem millorar la pràctica lectora dels nostres infants? A través d'unes biblioaulas que tinguin uns bons llibres imperdibles que els motivin, que els facin vibrar, que els entusiasmin... I, per això, a

Les Arrels avui hem celebrat un concurs per buscar la biblioteca d'aula més creativa, original i colorista, la més acollidora, organitzada i divertida! I en el procés de creació hi han participat com sempre els nostres nens i nenes que són els protagonistes lectors. Han imaginat, organitzat, remodelat l'espai de la BA, l'han decorat per tal que sigui un lloc acollidor, organitzat, divertit, creatiu, original i colorista. El concurs ha servit per crear uns espais visibles, identificables i organitzats, però també motivadors, que conviden a l'infant a imaginar, llegir, somiar... A nivell del fons bibliogràfic hem seleccionat una gran varietat de llibres de ficció, còmics, àlbums il·lustrats, poesia, contes populars... però també informatius relacionats amb l'aula temàtica.

Aquí teniu algunes biblioaulas precioses que conviden a llegir. Us hi apunteu?

I si voleu saber-ne més consulteu la nostra web: <https://agora.xtec.cat/escolalesarrels/>

Setmana cultural a l'escola Les Deveses

La setmana del 25 al 27 de febrer a l'escola les Deveses vam estar molt entretinguts amb la setmana cultural. Enguany dedicada als esports, tema que es va escollir a través d'una votació de tots els alumnes de l'escola. Primer, cada curs tria un tema i s'informa els membres de la comissió de festes que s'encarreguen d'elaborar unes paperetes amb tots els temes escollits. Cada alumne marca el tema que més li agrada i diposita el vot dins l'urna. Un cop fet el recompte s'anuncia el tema guanyador, que com hem dit, aquest any ha sigut els esports. Cada cicle va poder gaudir dels tallers que van servir per practicar diferents modalitats d'esports i passar-ho d'allò més bé. Al llarg de la setmana els alumnes organitzats en grups intercicle van anar passant per les

diverses activitats, entre les quals hi havia Krofball, frisbee, zumba, ioga, futbol, atletisme... ocupant tots els espais de l'escola.

Alguns dels esports que es van presentar no es practiquen habitualment a l'escola. És per això que anaven passant per tots els tallers mostrant moltes ganes i interès.

Un cop acabada la setmana cultural l'escola obre les portes a les famílies per fer-los participar d'aquesta activitat. Cada cicle decideix com presenta els diferents tallers i fan una petita demostració on els pares i mares hi poden col·laborar.

Només ens queda dir que la setmana cultural va ser tot un èxit!

A FEDAC treballem per espais d'aprenentatge

Els psicòlegs, des de fa molt de temps, van demostrar que qualsevol capacitat es desenvolupa millor amb el joc. Està demostrat que allò que el nen aprèn a través d'un **joc** es transfereix a altres conductes. Així doncs, podem afirmar que el joc és una activitat que desperta la intel·ligència dels infants.

És per aquest motiu que a l'escola oferim als nens i nenes diferents espais d'aprenentatge. Són entorns de treball, de relació i comunicació on a partir de diferents propostes els infants poden actuar, observar, experimentar, construir, inventar, imaginar, compartir, relacionar-se, emocionar-se... i interactuar amb els altres.

Aquest plantejament de treball respon a la necessitat que mostren els nens i les nenes de jugar i relacionar-se. És una manera de poder donar resposta als interessos i necessitats dels infants i respectar els dife-

rents ritmes d'aprenentatge. Els espais d'aprenentatge segueixen el model **socioconstructivista**. Parteixen d'un aprenentatge significatiu per part de l'alumne, que té en compte els seus coneixements previs i en el qual destaca la gran importància que té la relació amb els companys/es.

Enguany, els "Espais d'Aprenentatge" d'Infantil són quatre. Treballen aspectes bàsics que ens permeten desenvolupar la creativitat, la llengua, l'aprenentatge a través del joc i el mètode científic:

Taller de Creació – Ens permet treballar la creativitat dels alumnes en tots els seus aspectes. Fem exercicis plàstics, musicals i corporals que permeten als alumnes expressar sentiments i iniciar-se en el món de l'art.

Taller d'Experimentació - Introduïm el mètode científic fent-nos preguntes sobre el món que ens envolta.

A FEDAC treballem per espais d'aprenentatge

Mitjançant senzills experiments fets amb elements del quotidià, podem descobrir com funciona el nostre entorn i adquirim l'hàbit de voler continuar descobrint-lo.

Taller de joc simbòlic - El joc és una font d'aprenentatge importantíssima per als nens i nenes. En aquest taller oferim als alumnes múltiples propostes de joc i diferents elements de treball perquè, tot imitant el món dels grans, la mainada vagi aprenent i gaudint.

Taller de llengua - Basat en l'expressió oral, oferim als alumnes recursos i elements variats perquè puguin comunicar-se amb els companys i amb el seu entorn. Parlem, cantem, expliquem contes i creem conjuntament les nostres pròpies propostes de llengua.

Quatre hores a la setmana (dimarts, dimecres, dijous i divendres), els nens i nenes d'educació infantil van a fer Espais d'Aprenentatge. Es treballa en grups d'infants de diferents edats; tres, quatre i cinc anys. Ells són els qui trien a quin espai volen anar i hi van autònomament. Les propostes d'activitat que fem estan dividides en diferents nivells de dificultat. Els infants trien el grau de dificultat que volen fer i l'activitat que hi correspon. Una vegada acabada la tasca, cada nen avalua com ha fet la feina mitjançant gomets de color; posteriorment, la mestra –que ha estat observant el funcionament de l'espai d'aprenentatge- avalua cada alumne.

La funció de les mestres és fer de guia, d'organitzadores, de mediadores que faciliten el procés d'aprenentatge. Fan reunions periòdiques per valorar el funcionament dels espais d'infantil i acorden millores i canvis a aplicar-hi.

Els espais d'aprenentatge afavoreixen les relacions socials i de convi-

viència entre els infants de diferents edats. Desenvolupen els hàbits socials: compartir espais, jocs, joguines, posar-se d'acord els uns amb els altres, establir normes de comportament i de joc... S'apren entre iguals, amb companys de diferents edats i també s'apren a respectar persones i materials.

L'infant és el constructor del seu propi aprenentatge. Investiga, prova, assaja, modifica, construeix, destrueix, parla, raona, explica, inventa, imagina... és molt important també l'organització de grups naturals, no constituïts per edats, sinó per interessos, que afavoreixin la interacció, col·laboració i cooperació entre infants de diferents edats, on es donin relacions d'ajuda.

Valorem molt positivament els espais d'aprenentatge i com els alumnes aprenen a través d'ells. Són ambients atractius i motivadors. Una font inesgotable d'aprenentatge pel nostre alumnat.

Escola FEDAC guanyadora d'un segell de qualitat eTwinning

Col·laborar, comunicar i compartir són algunes de les habilitats que els alumnes han de treballar per poder desenvolupar-se com a persones. Un dels mitjans que la nostra escola utilitza per treballar aquestes habilitats és la Plataforma Etwinning.

Aquesta plataforma ofereix als centres escolars dels països participants la possibilitat de comunicar-se, col·laborar, desenvolupar projectes, compartir... és a dir, sentir-se part de la comunitat educativa més important d'Europa. La nostra escola ha participat ja en més de 10 projectes que han permès als nostres alumnes descobrir que formem part d'un grup més gran, que hi ha nens i nenes arreu d'Europa que comparteixen les mateixes inquietuds que nosaltres i –sobretot- ens adonem que la llengua anglesa és un vehicle de comunicació ideal pels nostres projectes.

enguany, a més, hem rebut un **Segell de Qualitat Nacional**. Aquests segells són un reconeixement a l'esforç i al treball realitzat pels alumnes i pels docents en els Projectes Etwinning. Es concedeixen de manera individual, als professors i alumnes que compleixen una sèrie de requisits de col·laboració i contribució personal al projecte.

A la nostra escola li ha estat atorgat el Segell de Qualitat Nacional del projecte eTwinning que vàrem realitzar el curs passat amb el grup de Quart de Primària (actual P5) "**Join in ART, EnJOY yourself!**"

Aquest projecte es va duu a terme de manera col·laborativa amb alumnes d'escoles d'arreu d'Europa; Grècia, Turquia, Andalusia, França, Itàlia... Els objectius principals d'aquest projecte eren posar en pràctica la comunicació en llengua anglesa, compartir obres

d'art dels països participants, utilitzar diferents eines 2.0 (TIC) i treballar de manera cooperativa. El Servei Nacional de l'Etwinning ha considerat que el projecte que hem portat a terme ha de tenir un gran reconeixement i és per això que consideren que la feina feta pels alumnes de l'escola FEDAC Salt ha de ser reconeguda amb el Segell de Qualitat Nacional. Per obtenir aquest reconeixement, el projecte ha d'aconseguir l'excel·lència en les següents àrees:

- Innovació pedagògica
- Integració en el pla d'estudis
- Comunicació i interacció entre les diferents escoles
- Col·laboració entre les escoles
- Ús de la tecnologia
- Resultats, impacte i documentació.

Aquest guardó suposa el reconeixement pel treball pedagògic que, a través de la xarxa europea de col·laboració escolar, estem desenvolupant en la nostra escola.

Felicitem el professorat i l'alumnat implicat en el projecte. Per a tots ells el premi representa un reconeixement tant del seu esforç i compromís amb la qualitat educativa, com de la seva disponibilitat i capacitat per al treball col·laboratiu amb centres d'arreu d'Europa.

El premi ens servirà d'incentiu per continuar millorant la qualitat de la nostra feina i treballant en l'aplicació significativa de les TAC a l'aula, en la dimensió europea i en el desenvolupament de la competència plurilingüe del nostre alumnat.

Estem molt contents amb el guardó rebut i esperem que els projectes que hem emprats enguany també siguin premiats.

Ambients d'aprenentatge a l'escola El Gegant del Rec

L'equip d'educació infantil de l'escola el Gegant del Rec, enguany hem iniciat el treball per ambients d'aprenentatge, una nova metodologia on les nostres aules s'han convertit en **espais d'aprenentatge significatiu**. Aquest replantejament metodològic ha estat fruit d'uns anys de reflexió sobre com considerem l'ensenyament-aprenentatge a educació infantil i sobre com aprenen els infants i què necessiten.

Els ambients són diferents espais d'aprenentatge, on a partir de diferents propostes els infants poden actuar, observar, experimentar, inventar, compartir, relacionar-se i interactuar amb els altres. Així doncs, durant les estones de treball per ambients, els nostres alum-

nes poden agrupar-se i circular per diferents espais i compartir aprenentatges, interessos i motivacions amb alumnes d'altres edats.

Cal destacar, que en els ambients d'aprenentatge l'organització dels materials i l'estètica dels espais prenen molta importància, ja que afavoreixen l'aprenentatge. És per aquest motiu que l'equip de mestres vàrem fer moltes reunions pedagògiques per consensuar tots aquests canvis que ens anàvem plantejant i finalment vàrem reestructurar tots els espais i incorporar nous materials a les aules.

La visita a altres escoles que també treballen amb aquest tipus d'organització, juntament amb la forma-

Ambients d'aprenentatge a l'escola El Gegant del Rec

ció personal que vàrem portar a terme, ens van ajudar a resoldre els diferents dubtes i inquietuds que se'n anaven presentant.

En la nostra escola hem optat per anomenar els nostres diferents ambients, amb el nom d'indrets emblemàtics de la nostra vila.

A l'ambient de *Can Panxut* (joc simbòlic) els infants poden representar i imaginar situacions de la seva vida quotidiana. L'ambient *Els Marrecs* (construccions) és un espai on els infants realitzen tantes construccions com la seva imaginació els hi ofereix. A *la Massagan* (llengua) els infants aprenen i treballen la lectoescriptura d'una manera dinàmica i vivencial. En *el Safareig de les Dones* (ambient de plàstica) els infants gaudeixen en un espai creatiu on treballen el llenguatge artístic utilitzant diferents tècniques. L'ambient de *Les Bernardes* (matemàtiques) ofereix que els infants treballin el llenguatge matemàtic de manera manipulativa. *La plaça de les Llúdrigues* és l'espai on els nens i nenes experimenten amb diferents materials de recursos naturals i a *La Coma Cros* (ambient de psicomotricitat) els infants desenvolupen la motricitat i el raonament a través del moviment.

Després d'un trimestre treballant amb aquesta metodologia, els mestres d'infantil hem volgut conèixer l'opinió dels nostres alumnes i protagonistes respecte a les seves preferències i aprenentatges...

"Ens agraden els ambients perquè podem anar on volem i sempre hi ha novetats" (O/I alumnes de P5).

"Ens agrada molt l'ambient d'art i jugar amb nens més grans" (N/Y alumnes de P4).

"El que més m'agrada de l'escola és fer ambients sobretot el d'experimentació perquè m'agrada descobrir coses noves" (V P4).

"A les Llúdrigues he après que si el color blau el poses sobre un altre color, el color canvia" (D P4).

"El que més m'agrada de l'escola són els ambients, perquè puc jugar i trobar-me amb els nens/es de la meua classe, aprenc a escriure, llegir i a divertir-me. També m'agraden els minims de l'ambient de construccions" (E. P5).

"M'agrada jugar sobretot al joc simbòlic i a la Coma Cros" (C. P3).

"M'agrada anar a l'ambient les Bernardes perquè juguem molt a jocs" (W P5).

Les mestres d'educació infantil estem molt satisfetes de com està funcionant el treball per ambients d'aprenentatge, ja que ens hem adonat que els alumnes adquireixen una gran autonomia, responsabilitat, aprenen els uns dels altres i saben autogestionar-se en els diferents espais amb ordre i respectant les normes establertes. A través de les diferents propostes que anem presentant als nostres alumnes, permetem que vagin adquirint les diferents capacitats pròpies d'aquesta etapa a partir de la pròpia acció, i així ha de ser, perquè tal com compartim amb Herbert Spencer *"La gran meta de l'educació no és el coneixement, sinó l'acció"*.

EL POMPEU: una escola en evolució amb el món

“Els professors preparam els estudiants per a la vida. El problema és que la vida està canviant: totes les societats estan passant d'economies industrials nacionals i analògiques a economies del coneixement globals i digitals. Les escoles van ser creades quan funcionava el primer model. Ara les mirem i ens diem: “Sembla que ja no funcionen”. El que cal és adaptar escoles i professors a un món nou”. **Aquestes paraules són d'Arthur Levine, catedràtic d'educació de la Universitat de Columbia en una entrevista amb Antoni Bassas publicada al diari Ara.**

Amb aquesta idea moltes escoles hem iniciat ja fa uns anys un procés de canvis i innovació per adaptar-nos a la modernitat líquida que han descrit pensadors com Zygmunt Bauman. Al Pompeu hem volgut començar els canvis per la base, iniciant un nou projecte educatiu per **educació infantil i cycle inicial de primària**. Un projecte que s'anirà ampliant a tots els cursos de l'ensenyament obligatori.

Fruit d'aquest procés de canvi és l'elaboració d'un nou

full de ruta, en el que ens acompanyen experts que ens van orientant en un camp ple d'incerteses.

Amb una difícil pregunta **“Quin model de persona seran els nostres alumnes l'any 2040 quan s'incorporin al món laboral els que ara tot just comencen P3”**, vàrem organitzar una jornada de treball amb tot l'equip docent a inicis del mes de febrer.

A la part inicial d'aquesta jornada vàrem comptar amb una ponència altament motivadora i inspiradora de **Xavier Aragay, expert internacional en processos de lideratge i innovació educativa.**

Tot seguit, vàrem presentar el nou full de ruta pels propers anys. I amb l'ajuda d'Imma Marin (Marinva), experta en transformació de les institucions a través del joc, vàrem encetar un debat que ens permetrà incorporar alguns matisos a aquest model que guiarà la nostra tasca docent en els propers anys **tot preparant els nostres alumnes per un món que canvia cada dia una mica més de pressa.**

DADES D'INTERÈS ESTADÍSTIC DEL MUNICIPI DE SALT

(Font: Idescat)

Població (2019)	31.362
Altitud (m)	83
Longitud (°)	2,788181
Latitud (°)	41,975411

Densitat de població. 2019	
Superfície (km2)	6,64
Densitat (hab./km2)	4.723,20

Població. Per sexe. 2019	
Homes	16.454
Dones	14.908
Total. 2019	31.362

Població. Per grups d'edat. 2018	
De 0 a 14 anys	6.340
De 15 a 64 anys	20.478
De 65 a 84 anys	3.215
De 85 anys i més	589
Total. 2018	30.622

Població. Per grups d'edat. Homes. 2018	
De 0 a 14 anys	3.317
De 15 a 64 anys	11.127
De 65 a 84 anys	1.424
De 85 anys i més	180
Total. 2018	16.048

Població. Per grups d'edat. Dones. 2018	
De 0 a 14 anys	3.023
De 15 a 64 anys	9.351
De 65 a 84 anys	1.791
De 85 anys i més	409
Total. 2018	14.574

Població. Per lloc de naixement. 2018	
Catalunya	15.338
Resta d'Espanya	3.643
Estranger	11.641
Total. 2018	30.622

Hotels. 2018	6
Places d'hotels. 2018	397

Població. Per nacionalitat. 2018	
Espanyola	19.023
Estrangera	11.599
Total. 2018	30.622

Població. Per nacionalitat. Homes. 2018	
Espanyola	9.582
Estrangera	6.466
Total. 2018	16.048

Població. Per nacionalitat. Dones. 2018	
Espanyola	9.441
Estrangera	5.133
Total. 2018	14.574

Població resident a l'estranger. Gener 2019	
Homes	746
Dones	636
Total. 2019	1.382

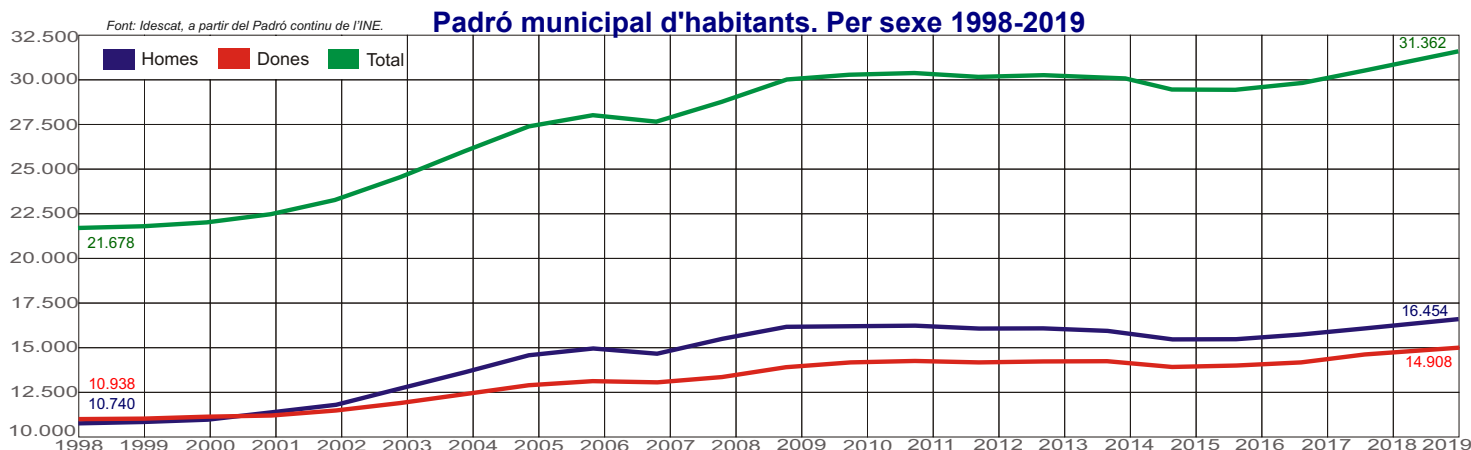
Naixements. Per sexe. 2018	
Nens	211
Nenes	200
Total. 2018	411

Defuncions. Per sexe. 2018	
Homes	109
Dones	111
Total. 2018	220

Migracions externes. 2018	
Immigracions	948
Emigracions	209

Immigracions externes. Per procedència. 2018	
Resta de la UE	87
Resta del món	861
Total. 2018	948

Parc de vehicles. 2018	
Turismes	12.835
Motocicletes	2.216
Vehicles industrials	2.594
Altres vehicles	324
Total. 2018	17.969

La Cooperativa del Veïnat

CARN FRESCA

Carn de la **Cooperativa de Verntallat**, de Sant Privat d'en Bas!

PLATS CUINATS

Vine a buscar el teu menú per només 7'50€.

SERVEI A DOMICILI

Per a persones **majors de 65 anys**.
No s'aplica el descompte del dia del jubilat. Tampoc s'aplica cap recàrrega.

Totes les activitats al pati queden postposades

Fins que s'acabi aquest rotllo del coronavirus...

**I RECORDA: CADA DILLUNS
DIA DEL JUBILAT
10% DE DESCOMpte**

C/Major, 78 – Salt | 972234336 | @cooperativaveïnat

CARNAVAL

SALT 2020

CARNAVAL DE SALT 2020

Com cada any Salt va celebrar la rua de carnaval, el dia 15 de Febrer a la 5 de la tarda amb una participació record de més de 1020 participants, distribuïts en 15 colles, Associacions, Entitats, col·legis, guarderies i particulars.

La rua es va dividir en dues sortides, la llarga i la curta. La llarga va sortir de la Coma Cros passant per carrer Sant Antoni, Travessia Santa Eugènia, carrer Major i a l'altura del Passeig a Can Ricard s'ajuntaven les colles de la rua curta, continuant pel carrer Major, Mercè Rodoreda, i arribant a la Pista Poliesportiva. A l'arribada es va repartir xocolata i melindros a tots els participants de les rues que seguidament van poder gaudir d'un espectacle infantil al recinte de la pista.

Un cop finalitzat l'espectacle, es va organitzar un sopar per tots els participants que prèviament s'havien apuntat a la nau 10 de les Guixeres de cloenda de carnaval.

Algunes de les associacions i colles de Salt varen desfilat a les rues de Carnaval d'alguns pobles de la província de Girona com ara: Sant Feliu de Guíxols, Platja D'Aro, Santa Coloma de Farners, L'Escala, Sils, Llagostera i Tossa, gaudint al màxim i deixant molt bé el nom de Salt!!

Temperatures i pluviometria

Fonts: Gerard Taulé (Salt-XOM)

gener de 2020

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Míxima	13,9	13,5	13,4	15,5	17,1	15,3	16,0	15,5	16,1	14,1	13,1	15,2	12,5	16,1	15,2
Temperatura Mínima	3,0	1,5	2,1	1,0	0,2	1,3	1,1	2,8	1,2	4,1	1,4	-1,4	-0,8	-0,5	3,0
Mínima Parc Monar	-0,2	-0,1	-0,6	-1,3	-1,9	-2,1	-0,6	0,5	-1,2	8,0	-1,2	-3,1	-3,3	-2,1	0,3
Pluja/mm.								10,1	1,9						

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Temperatura Míxima	14,7	18,5	14,3	11,1	7,0	13,3	14,5	15,9	16,3	15,0	15,5	13,7	17,1	15,9	15,9	20,2
Temperatura Mínima	1,9	4,8	3,0	6,1	4,4	4,3	9,1	6,5	2,9	4,8	5,6	3,9	6,5	3,5	8,3	6,0
Mínima Parc Monar	-0,7	2,7	0,5	3,5	5,9	4,3	9,1	12,1	2,1	3,3	3,3	3,4	5,5	1,9	8,1	5,6
Pluja/mm.					112	84	34	8,3		0,1						

Dies de pluja: 7
Màxim en un dia: 112 (mm)
Pluja acumulada: 250,4 (mm)
Temperatura màxima: 20,2° el dia 31 de gener
Temperatura mínima: -1,4° el dia 12 de gener

febrer de 2020

Dies	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Temperatura Míxima	20,0	22,9	25,7	18,5	17,3	16,4	15,9	15,8	17,0	22,2	15,2	11,1	16,2	18,6	14,0
Temperatura Mínima	7,5	6,2	8,2	7,7	3	1,0	3,5	4,2	3,2	7,8	7,2	9,6	7,8	5,8	7,6
Mínima Parc Monar	5,6	4,3	5,9	5,5	0,3	-1,3	1,2	1,3	0,8	5,5	4,7	9,4	6,7	4,2	6,5
Pluja/mm.											8,7	1,1			

Dies	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
Temperatura Míxima	18,3	17,7	15,2	15,9	19,0	20,0	19,8	25,1	23,7	15,3	17,5	19,4	17,5	21,4
Temperatura Mínima	10,0	6,2	8,5	5,2	2,8	4,0	4,2	3,8	4,4	4,2	6,0	6,0	5,0	9,6
Mínima Parc Monar	10,4	4,6	7,3	2,7	1,4	1,4	1,5	2,7	1,6	1,8	4,0	5,7	3,3	9,2
Pluja/mm.		0,1									lp.			

Dies de pluja: 4
Màxim en un dia: 8,7 (mm)
Pluja acumulada: 9,9 (mm)
Temperatura màxima: 25,7° el dia 3 de febrer
Temperatura mínima: 1° el dia 6 de febrer

Resum meteorològic

Gener - Ha estat un mes de gener càlid i excepcionalment plujós, el 4t mes de gener més plujós, només superat pels 348 mm del gener de 1898, 295 mm de 1977 i 266 mm de 1930. Temperatura mitjana: 9,0° (+1,0° d'anomalia respecte al període 1999-2020). Precipitació total: 250,4 mm (rècord de la sèrie 1999-2020, mitjana 51,2 mm d'aquest període). Prec. màxima 24 hores: 112,0 mm (dia 20). Hi ha hagut inundacions, se m'ha emportat una estació meteorològica de les Deveses de Salt, però en tenia una altra en un indret més elevat i aquesta ha aguantat i és la que dona les dades actualment.

Febrer - Ha estat un febrer molt càlid, el més càlid de la sèrie al centre de Salt, amb 12,1° de temperatura mitjana, el mes més càlid fins ara era el febrer de 2019 amb 11,9° de mitjana. Tenim dades consecutives diàries des del juliol de 1999, sense cap llacuna, sense buits diaris ni de pluja ni de temperatura. No ha glaçat cap dia, des de l'1 de novembre només ha gelat 5 dies, la mitjana és de 26,6 anuals.

Ha estat l'hivern (desembre-febrer) més càlid a l'observatori meteorològic de Salt-Plaça Sant Cugat del període 1999-2020. Tenim dades de temperatura i precipitació diària 21 hiverns, des del 1999-2000 al 2019-2020, i la temperatura mitjana ha estat de 10,7°, quan la mitjana climàtica és de 8,5°, una anomalia positiva de +2,2° que voltaria els 3,0° C si consideréssim el període 1971-2000. L'illa de calor urbana i l'escalfament climàtic en són la causa.

Pel que fa a la precipitació ha estat un hivern plujós amb 288,5 mm, la mitjana és de 151,5 mm. Només ha glaçat 5 dies, quan la mitjana anual des de 1999 és de 26,6 dies a la plaça Sant Cugat. La temperatura màxima absoluta de l'hivern ha estat de 25,7° el dia 3 de febrer de 2020 i la mínima absoluta de -1,4° el 12 de gener de 2020. En canvi a les Deveses de Salt es va arribar a -6,7° C el 12 de gener.

La suavitat hivernal però també ha afectat les Deveses de Salt, on treuen els primers brots alguns arbustos i arbres de ribera a finals de febrer. El carrer Major de Salt també és un bon aparador de la suavitat tèrmica saltenca d'aquest hivern amb moltes flors i fins i tot fulles als arbres en la part assolellada del carrer, també l'hivern 2015-16 (el 2n més càlid de la sèrie amb 10,5° de mitjana) i l'hivern 2000-1 (també amb 10,5° de mitjana, tot i que l'observatori tenia un biaix de 1,0° en les temperatures màximes, més alt per les rajoles de la terrassa on està situat, més elevat que ara, i a més les mínimes les agafàvem fins a les 9 hores i no fins a les 24 hores com ara, això sobreestima les mínimes en 0,2°) se n'observaven per aquesta època, fins i tot hi havia alguns arbres amb flors prop de les Bernardes el desembre de 2015. Ha estat l'hivern més plujós des de 1999 a Salt, amb 382,5 mm, la mitjana és de 141,8 mm. També cal dir que ha plogut molt aquest hivern, és el més plujós des de 1999, malgrat que el febrer ha estat molt sec, amb 9,9 mm. Hi ha de febrers més secs a Girona, de 0 mm. El febrer de l'any passat fou el més sec de la sèrie, amb 1 mm.

Ingredients (per a 4 persones):

- 1 tasetta d'arròs per persona
- 1 ceba mitjana
- 2 tomates mitjanes (o 1 de gran)
- 8 carxofes fresques (a l'hivern poden ser congelades)
- 2 grans d'all
- 1 ramet de julivert
- 2 o 3 talls de bacallà per persona (depèn de la mida)
- aigua o brou de peix suau
- oli
- sal

Elaboració:

En una cassola amb una mica d'oli feu un sofregit amb la ceba tallada petita, la tomata ratllada i un gra d'all tallat ben petit.

Quan estigui ben cuit hi afegiu el líquid (pot ser aigua o un brou de peix suau) i hi tireu les carxofes tallades a llunes i les deixeu coure uns 10 o 12 minuts. A continuació hi afegiu l'arròs i el deixeu coure una mica. Poseu-hi sal al vostre gust.

Quan li faltin uns 10 minuts per estar al vostre gust, poseu-hi el bacallà i ho deixeu coure tot junt.

Abans de treure'l del foc afegiu-hi un allioli negat que fareu amb l'altre gra d'all i el julivert.

Recepta de la Sra. M. Lourdes Soler Soler del grup de Les Cuineres de Salt.

un Salt enrere

Origen d'El Passeig de Salt. Un petit tros d'història

Moltes coses han canviat al passeig de Salt: el terra (ara dur), els arbres, els fanals (els antics tenien gravat l'escut del poble), el mobiliari urbà, el popular quiosc de premsa ha desaparegut, han aflorat multitud de bars amb terrassa i un parell d'estàtues, el vial urbà ha passat de tenir dues direccions a només ser d'anada cap a Girona..., i, fins i tot, els dimecres, s'hi fa mercat.

Però no podem pas oblidar que l'origen d'aquest transitat lloc l'hem de buscar en temps de la Guerra Civil, entre els anys 1937 i 1938, quan, el llavors Consell Municipal que governava el poble, va decidir urbanitzar el que era tan sols un tros erm de terra al costat mateix de *La Carretera* (antiga N-141 de Girona a Manresa) en el seu pas pel Veïnat i que la seva primera denominació fou passeig Durruti (en honor a Buenaventura Durruti, sindicalista i revolucionari anarquista mort en estranyes circumstàncies en els primers mesos de guerra), molt adient al moment polític social que es vivia al poble.

Naturalment, a la postguerra se li posà un altre nom, també molt adient al moment polític de fèrria dictadura que es vivia llavors i que és molt fàcil d'endevinar però que no val la pena ni recordar... L'any 1988 se li donà el nom de "Passeig Ciutat de Girona" i, uns anys més tard, en fer-se una completa remodelació de l'espai, a algú se li acudí la "brillant" idea muntar una mena de font en l'extrem est i un gran semicercle de formigó a l'extrem oest. El semicercle (avui desaparegut), la font (sense aigua) i el nom no van tenir gaire èxit entre els saltencs i el passeig continua essent, com sempre, tan sols "El Passeig".

Per cert, en el seu extrem est encara hi ha un tros de la tanca original que es construï, en plena guerra, durant la seva primerenca urbanització, per tal de separar-lo de les hortes veïnes. És molt fàcil de trobar...

Jaume Prat i Pons

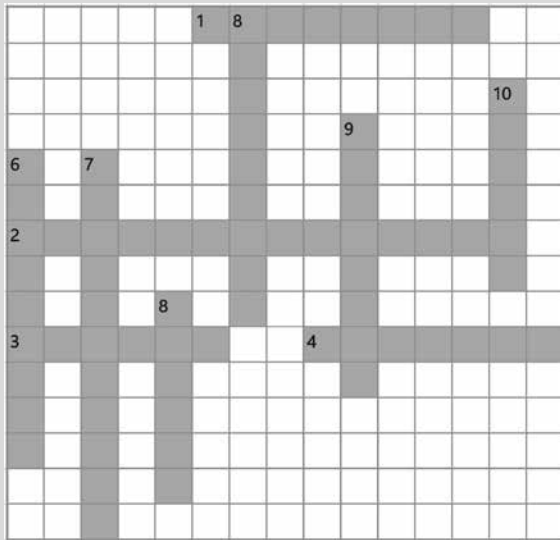

Daniel Castro Gou	10/01/2020	Musaab Laazibi	23/01/2020	María Evelyn Radef	11/02/2020
Yasmin Jabrou	11/01/2020	Marc Junco Carrasco	24/01/2020	Daniel García Pareja	11/02/2020
Noah Ayengbe	11/01/2020	Corey Alessandro Espinal Raudales	24/01/2020	Abdul Wali Dar	11/02/2020
Zineb Aitbrikoulhadj	13/01/2020	Yenis El Hankouri Morante	25/01/2020	Sehajdeep Singh	13/02/2020
Aayan Dadar	14/01/2020	Nourhan El Khattabi Bellagneche	27/01/2020	Safwan Ferdi	16/02/2020
Amira Boulaghlagh	15/01/2020	Amina Gerew Kanteh	27/01/2020	Sanna Ceessay	17/02/2020
Akram Demmouchi	15/01/2020	Jad El Morabit	28/01/2020	Ousainou Ceessay	17/02/2020
Evangelina Hayford	15/01/2020	Zakaria Chikri El Yousfi	28/01/2020	Marina Avilés Valero	18/02/2020
Abrar Chariaa	16/01/2020	Marwa Zaroual	29/01/2020	Aitor Gareth Madrid Díaz	18/02/2020
Isaac Ouassar Ahaddad	17/01/2020	Gianna Ayebose Nosa	30/01/2020	Marina Lastra Angulo	22/02/2020
Lassana Tounkara	17/01/2020	Kadijatou Diallo Bah	30/01/2020	Lojain Bouzian	23/02/2020
Rayan Toughray Oliver	18/01/2020	Arnau Massoni Betanco	30/01/2020	Valeria Daniela Da Mota Carrasco	24/02/2020
Martina Barahona Masbernat	18/01/2020	Haron Marouan	31/01/2020	Djiba Keita	25/02/2020
Alex Norman Soto Quintanas	21/01/2020	Iker Carbonell Llano	02/02/2020	Nil Carreras Lauska	27/02/2020
Derek Aza Jiménez	21/01/2020	Adam Es Sousy	04/02/2020	Ibrahima Cámara	28/02/2020
Nora Puig El Harouni	21/01/2020	Alae Fathi	04/02/2020	Louay El Jafoufi	28/02/2020
Narayma Heredia Morcillo	22/01/2020	Lokman Taleuan	05/02/2020	Junaid Afanoua	02/03/2020
Alma Heredia Morcillo	22/01/2020	Yasmina Ariba	06/02/2020		
Jordà Sánchez Valenzuela	22/01/2020	Nasser Barahmouni Moreno	06/02/2020		

Hamidou Saidy		Rachid Namli		Redouane Bayachou	
Ceessay Saidy Sillah	09/01/2020	Gracia María Ferrera Corea	24/01/2020	Ikram Ait Tamghart Akabour	21/02/2020
Judith Serrano Godoy		Carlos Moya Mora		Fernando G. Ramírez Fernández	
Karolayne Alves da Silva	09/01/2020	María Ángela Ribas Ansaldo	03/02/2020	Jessenia N. Alvarado Azabache	22/02/2020
Abdellah Dkiouak Dkiouak		Ismail El Mokaddam Belhadj		Miguel Ángel Liarte Pacheco	
Fatima Zohra Souadi	20/01/2020	Kaoutar El Batati	06/02/2020	María de los Ángeles Fúnez Calix	27/02/2020
Ahmed Ahsen El Bekkay		Najib Said El Kadaoui		Lluís Busquets Serra	
Fadoua El Bekkay	24/01/2020	Loubna Derouche	21/02/2020	Roser Cufí Méndez	29/02/2020
Guillermo Tejado Hernández		Juan Teruel Ramón			
Luisa Teixidor Estany	24/01/2020	Juana María Tíscar Román	21/02/2020		
Jorge Padilla Chico		Manuel García Domínguez			
Brenda Tello Pascual	24/01/2020	Inés María Motiño	21/02/2020		

Lluís Samsó Miret, 76 anys	13/10/2019	Enriqueta Donat Buscató, 95 anys	12/01/2020
Pere Vivern Fulcarà, 96 anys	17/10/2019	Joaquima Gelis Falgueras, 81 anys	14/01/2020
Alfons Fajula Esteva, 83 anys	25/10/2019	Andrea Benítez Gallo, 86 anys	19/01/2020
Carme Rigall Gironès, 90 anys	27/10/2019	Sebi García Blázquez, 77 anys	21/01/2020
Antonio Linde Gil, 95 anys	29/10/2019	Josep Maria Ferrer Vilà, 78 anys	22/01/2020
Antonia Carpio Villatoro, 93 anys	31/10/2019	Rafael Gil López, 76 anys	22/01/2020
Joaquina Muñoz Ollero, 89 anys	26/11/2019	Antonio Ramos Miguez, 81 anys	24/01/2020
Jordi Fulladosa Busquets, 86 anys	30/11/2019	Rosa Sallés Alsina, 89 anys	26/01/2020
Rosa Granados Llamas, 95 anys	02/12/2019	Lucía Ojea Acedo, 84 anys	26/01/2020
Ana María Cornejo Fuentes, 88 anys	04/12/2019	Jaume Arolas Rigau, 81 anys	29/01/2020
Felip Gil Paradas, 55 anys	04/12/2019	Juana Túnez Martínez, 86 anys	29/01/2020
Jordi Buiza Martínez, 46 anys	06/12/2019	María Muñoz Solorzano, 40 anys	29/01/2020
Joana Company Melció, 94 anys	08/12/2019	José Capote Capote, 93 anys	30/01/2020
Dolors Vallés Caros, 73 anys	12/12/2019	Enric Sararols Llorca, 84 anys	31/01/2020
Josep Lluís Vázquez Riancho, 78 anys	14/12/2019	Miguel Rodríguez Cortés, 74 anys	03/02/2020
Maria Luisa Romero Monge, 92 anys	15/12/2019	Albert Vila Vidal, 65 anys	06/02/2020
Narcís Fusté Pujol, 73 anys	17/12/2019	Pilar Casellas Rabaseda, 82 anys	08/02/2020
Pedro Jiménez Machuca, 81 anys	18/12/2019	María Rosa Domènech Gifra, 69 anys	12/02/2020
Cándido Castillo Punzano, 86 anys	19/12/2019	Lolita Torres Verdager, 98 anys	16/02/2020
Carme Fita Grau, 77 anys	21/12/2019	Cristóbal Colón Lebrón, 89 anys	17/02/2020
Araceli Jiménez Ruiz, 75 anys	25/12/2019	María Gubau Panella, 93 anys	22/02/2020
Maria Lluïsa Casalprim Llistosella, 65 anys	25/12/2019	María Pilar Larrodé Martínez, 58 anys	23/02/2020
Juan Suárez Crespo, 70 anys	29/12/2019	José Castillo Soro, 79 anys	24/02/2020
Maria Torres Martínez, 95 anys	02/01/2020	Anna Suñer Giralt, 100 anys	02/03/2020
Maria Carme Bover i Calvo, 84 anys	02/01/2020	Roser Rosdevall Manresa, 84 anys	04/03/2020
Montserrat Pla Hortos,	05/01/2020	Antonio Castañé Panella, 94 anys	06/03/2020
Ramon Muñoz Nova, 77 anys	07/01/2020	Joan Fita Gusó, 97 anys	06/03/2020
Dolors Soler Massos, 94 anys	07/01/2020	Narcís Ferrer Adell, 84 anys	07/03/2020
Ana Sánchez Rosa, 100 anys	09/01/2020	Antonia Castillo Punzano, 80 anys	09/03/2020
Maria Carme Quintana Poch, 85 anys	10/01/2020	Carme Ubach Posas, 90 anys	09/03/2020
Francisca González Partíñez, 66 anys	10/01/2020	Juana Valenzuela Molina, 88 anys	09/03/2020
Àngel Massegur Bonilla, 62 anys	10/01/2020	Carme Raya Alba, 55 anys	10/03/2020
Rosa Oliveras Saubí, 88 anys	12/01/2020	Miquel Galera Sánchez, 60 anys	11/03/2020
		Josep Arnau Tarrés, 80 anys	12/03/2020
		Ramon Maria Carrera Savall, 94 anys	15/03/2020

Encreuats

Horizontals

- 1 Representar mots per mitjà de lletres traçades sobre un paper, pergami, etc.
- 2 Acte de posar atenció a la successió ordenada d'instruments
- 3 Distingir en un escrit els sons figurats per les lletres
- 4 Fer un xat o tertúlia a través d'Internet.

Verticals

- 5 Disposat en forma de creu.
- 6 Emprar-se físicament o mentalment amb un esforç sostingut en l'execució d'alguna cosa, especialment de quelcom que hom fa principalment pel guany que en prové, per l'obligació que té de fer-ho pel seu càrrec, la seva professió,
- 7 És un terme general que s'usa per a referir-se a diversos tipus de jocs que se solen jugar amb dos o més persones.
- 8 Revestir una cosa d'una capa de color.
- 9 Representar formes damunt una superfície amb llapis, ploma, pinzell, etc.
- 10 Acte de Coure i preparar menjar

Solució

AMB AIXÒ DEL CORONAVIRUS,
M'HE RENTAT MASSA LES MANS.

Sopa de lletres

carreta	orelles	filet	cua
morro	papada	cansalada	cervell
galtes	llonzes	peus	espatlla
llengua	llom	pernil	

FARMÀCIES de guàrdia: mes d'ABRIL

MIGUELEZ, Major, 20 - 972230568 **Dies: 1 - 25**

ESCATLLAR, Guillerries, 60 - 972230103 **Dies: 5 - 17 - 29**

JUBERO, Major, 157 - 972233518 **Dies: 2 - 14 - 26**

BALERI, Pla de Salt, 15 - 972441001 **Dies: 7 - 19**

DOMENECH, Llevadores, 7-9 - 972439935 **Dies: 9 - 21**

MORENETA, Moreneta, 39 - 972607237 **Dies: 11 - 23**

PLAÇA DELS PEIXOS, Esteve Via, 1 - 972978376 **Dies: 22**

NIETO, Àngel Guimerà, 75 - 972233645 **Dies: 3 - 13 - 15 - 27**

ORDIS, Pg. Països Catalans, 65 - 972237704 **Dies: 4 - 16 - 28**

MUÑOZ, Pg. Països Catalans, 145 - 972243412 **Dies: 6 - 10 - 18 - 30**

ROSA AGUER, Major, 269 - 972231249 **Dies: 12 - 24**

NOGUERA, Pg. M. de Camps, 20 - 972232578 **Dies: 8 - 20**

LA MIRADA INSÒLITA

Quis Mateu

5 - Sant Jordi s'ha fet vell

